

## Arrest

nr. 320 769 van 27 januari 2025  
in de zaak RvV X / XI

In zake: 1. X  
2. X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat C. DESENFANS  
Eugène Plaskysquare 92-94/2  
1030 BRUSSEL

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

### DE WND. VOORZITTER VAN DE XIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X en X, die verklaren van Venezolaanse nationaliteit te zijn, op 2 juni 2024 hebben ingediend tegen de beslissingen van de adjunct-commissaris voor de vluchtelingen en de staatlozen van 29 april 2024.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 24 oktober 2024 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 2 december 2024.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken S. WILLAERT.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partijen en hun advocaat T. PARMENTIER *loco* advocaat C. DESENFANS.

### WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De verzoekende partijen, die verklaren van Venezolaanse nationaliteit te zijn, komen volgens hun verklaringen op 19 juni 2023 België binnen in het bezit van hun paspoort en verzoeken op 21 juni 2023 om internationale bescherming. Op 29 april 2024 neemt de adjunct-commissaris voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: de adjunct-commissaris) ten aanzien van elk van de verzoekende partijen een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Dit zijn de thans bestreden beslissingen, die de volgende dag aan de verzoekende partijen aangetekend worden verzonden.

De eerste bestreden beslissing, genomen in hoofde van verzoeker, luidt als volgt:

“(…)

## A. Feitenrelaas

*U, S(...) J(...) D(...) M(...), verklaart de Venezolaanse nationaliteit te bezitten. U bent geboren op (...) 1987 in Tucupita in de staat Delta Amacuro. U heeft een dochter C(...) V(...) D(...) G(...), met uw ex-partner M(...) G(...), en zij woont bij uw ex-partner in Tucupita. U heeft nog een dochter A(...) C(...) D(...) M(...), met uw ex-partner E(...) M(...), en zij woont bij uw ouders in Tucupita.*

*Uw vader (S(...) D(...) M(...)) was politiek actief bij de partij COPEI. Hij werkte ongeveer twintig jaar als algemeen secretaris voor COPEI en was van 1994-1996 en 1997-1998 algemeen secretaris van de regering voor de deelstaat Delta Amacuro. Op 2 mei 2001 werd uw vader gearresteerd en zat hij vervolgens 40 dagen in de gevangenis van Guasima. Nadien mocht hij de gevangenis verlaten en in afwachting van het proces kreeg hij huisarrest. In maart 2003 werd hij volledig vrijgesproken en hij besliste toen zijn politieke activiteiten stop te zetten.*

*In 2005 begon u aan uw studies electronic engineering aan de universiteit. Eveneens in 2005, sloot u zich aan als militant bij Acción Democrática (AD), zonder dat u evenwel een actieve rol opnam binnen de partij.*

*In augustus 2015 rondde u uw studies af en keerde u terug naar Tucupita. In 2016 begon u zich actief in te zetten voor AD. Op 27 maart 2017 werd u aangesteld, door de algemene secretaris van AD Tucupita L(...) G(...), als afdelingssecretaris voor het bureau van de professionals en technici. Uw taken bestonden er hoofdzakelijk in om propaganda te maken voor de verkiezingscampagne van L(...) G(...) en haar campagne team te ondersteunen.*

*Op 15 oktober 2017, nadat u was aangesteld als vertegenwoordiger van AD voor het kiesbureau in de school Asoagna in de parochie Jose Sucre, superviseerde u de procedure op de verkiezingsdag. U merkte die dag op dat verschillende electorale wetten werden geschonden. F(...) A(...), een commandant van de brandweer, en tevens regeringsgezinde, begeleidde verschillende mensen bij het stemmen, terwijl begeleide stemmen verboden waren. U klaagde dit verschillende keren aan bij het Plan República (de organisatie die de verkiezingen in het oog houdt) en ze vertelden u telkens dat u uw mond moest houden, anders zouden ze u buitenzetten. U belde vervolgens naar uw overste en die raadde u aan om u gedeisd te houden. Nadat de stemming was afgelopen en u het lokaal verliet werd u door verschillende personen uitgescholden. Er ontstond een discussie tussen u en regeringsgezinde personen, waaronder Z(...) N(...) (gemeenschapsraad-lid), L(...) M(...), J(...) R(...) en F(...) A(...). U ging terug naar binnen en niet veel later kwam uw nicht u een boodschap overbrengen. Haar moeder, die vertegenwoordiger was van de regeringsgezinde partij, wilde dat u zich bedaarde en vreesde dat u anders opgepakt zou worden. U belde vervolgens naar uw overste. U werd opgehaald en naar de partijzetel gebracht. Diezelfde dag zijn politieambtenaren naar uw huis gekomen. Toen zij merkten dat u niet thuis was, zijn ze terug weggegaan. Uw moeder bracht u hiervan op de hoogte en u dook drie dagen onder bij L(...) G(...). Nadat er een akkoord werd gesloten tussen de verschillende partijen zei G(...) dat ze de verkiezingsuitslag zou aanvaarden en u naar huis mocht gaan. U bleef nog een maand in Venezuela en besloot dan te vertrekken naar Chili omdat een vriend van u dit had voorgesteld en er mogelijkheden voor u waren in Chili. Ook was u verbaasd was na het verkiezingsresultaat en voelde u zich bedreigd.*

*Op 18 november 2017 vertrok u naar Chili en u kwam daar de volgende dag aan. Gedurende uw volledig verblijf in Chili stopte u compleet met uw politieke activiteiten. Op 28 januari 2021 kwam E(...) M(...) L(...) G(...) (CG (...)) aan in Chili. Op 1 november 2022 beslisten jullie terug naar Venezuela te keren omdat jullie jullie familie misten, jullie wilden trouwen en jullie een commerciële activiteit rondom kledij wilden uitbouwen. U had geen intentie meer om politiek actief te zijn. Op 2 november kwamen jullie terug aan in Venezuela.*

*Op 15 december 2022 kreeg u bezoek van Z(...) N(...). Zij vroeg u of u van plan was om lang te blijven en of u opnieuw plannen had om het land te verlaten of niet. U reageerde op sarcastische manier en zei dat u zou blijven zolang uw moeder het toeliet. Z(...) N(...) zei dat ze dit enkel moest weten omdat ze wou weten wie aliminaire steun zou krijgen. U zei dat u geen aliminaire steun van de regering nodig had aangezien u dat als onderdrukking beschouwde.*

*Op 9 maart 2023 trouwde u met E(...) M(...) L(...) G(...).*

*Op 5 april 2023 klopten drie personen aan uw deur. Aangezien u sinds uw terugkeer verschillende vrienden en oud-collega's over de vloer had gekregen, opende E(...) M(...) L(...) G(...) de deur zonder verder na te denken. De drie personen (volgens uw echtgenote leden van de colectivos) kwamen binnen en begonnen uw naam te roepen. E(...) M(...) L(...) G(...) vroeg hen om minder luid te praten en vervolgens haalde een van de drie personen een wapen uit en richtte die naar haar. Vervolgens zeiden ze tegen u dat u niet meer*

*betrokken mocht geraken bij politieke activiteiten of ze anders hetzelfde zouden doen met u als wat er in het verleden met uw vader was gebeurd, of erger. Vervolgens zijn de drie personen terug weggegaan.*

*Op 18 juni 2023 verliet u samen met uw vrouw Venezuela per vliegtuig en jullie kwamen aan in België op 19 juni 2023. Jullie dienden op 21 juni 2023 een verzoek om internationale bescherming in.*

*Ter ondersteuning van uw verzoek om internationale bescherming legt u volgende documenten neer: u en uw echtgenotes paspoorten, u en uw echtgenotes identiteitskaarten, het geboortecertificaat van uw echtgenote, uw huwelijksakte, uw werkdocumenten van AD, foto's van uw politieke activiteiten, documenten met betrekking tot de aanhouding van uw vader, u en uw echtgenotes universitaire diploma's, foto's van uw vaders politieke activiteiten, foto's van uw vervolgers, uw vliegtuigticket naar Chili en het werkcontract van uw echtgenote.*

## **B. Motivering**

*Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen.*

*Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.*

*Na grondig onderzoek van de door u ingeroepen feiten en alle elementen aanwezig in het administratieve dossier dient te worden besloten dat u er niet in geslaagd bent het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen ervan te overtuigen dat u uw land heeft verlaten uit een gegronde vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie van Genève. U maakte evenmin een reëel risico op ernstige schade zoals voorzien in artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet aannemelijk.*

*U verklaarde dat u zich in 2005 aansloot als militant bij Acción Democrática (AD), zonder dat u zich evenwel actief inzette voor de partij. Vanaf 2016 begon u zich actief in te zetten voor AD. Op 27 maart 2017 werd u aangesteld, door de algemene secretaris van AD Tucupita L(...) G(...), als afdelingssecretaris voor het bureau van de professionals en technici. Uw taken bestonden er hoofdzakelijk in om propaganda te maken voor de verkiezingscampagne van L(...) G(...) en haar campagneteam te ondersteunen. Op 15 oktober 2017 werd u aangesteld als vertegenwoordiger van AD voor het kiesbureau in de school Asoagna in de parochie Jose Sucre en superviseerde u het correct verloop van de verkiezing. Dit staat niet ter discussie.*

*Het CGVS ontkent of betwist geenszins dat er heden in Venezuela sprake is van intimidatie en repressie van opposanten en criticasters van de Venezolaanse regering. Uit de beschikbare landeninformatie (COI Focus Venezuela. Behandeling van opposanten van 8 december 2022 en EUAA: Venezuela Country Focus van november 2023, beschikbaar op [https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2023\\_11\\_EUAA\\_COI\\_Report\\_Venezuela\\_Country\\_Focus.pdf](https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2023_11_EUAA_COI_Report_Venezuela_Country_Focus.pdf)) blijkt dat vakbondsactivisten, journalisten, mensenrechtenactivisten, politiek opposanten en NGO-medewerkers gevisieerd kunnen worden door het regime. Zo kunnen ze te maken krijgen met bedreiging, intimidatie, stigmatisering en/of arrestaties. Uit de geraadpleegde informatie blijkt bovendien dat deze arrestaties arbitrair kunnen plaatsvinden waardoor iedereen die oppositieactiviteiten ontwikkelt potentieel risico loopt.*

*Echter, uit deze informatie blijkt eveneens dat het aantal politiek gemotiveerde arrestaties de afgelopen jaren sterk is afgenomen. Waar de massademonstraties, dewelke plaatsvonden van 2017 tot 2019, telkens gepaard gingen met een golf van massa-arrestaties, is er de afgelopen jaren een andere evolutie waar te nemen. Uit de beschikbare bronnen komt naar voor dat het aantal arrestaties van politieke opposanten de afgelopen jaren relatief beperkt blijft en geenszins de proporties aanneemt van de periode voor 2020. Deze evolutie valt volgens de geraadpleegde bronnen te verklaren door het lagere aantal demonstraties tegen het regime en de oppositie die op minder steun van de bevolking kan rekenen, waardoor de gevestigde autoriteiten zich minder bedreigd voelen, maar ook de Venezolaanse autoriteiten die op zoek zijn naar internationale legitimiteit en zich terughoudender opstellen door de onderzoeken van de VN-missie en het Internationaal Strafhof.*

*Uit de geraadpleegde bronnen blijkt geenszins dat er in Venezuela sprake is van een systematische vervolging omwille van politieke redenen in die zin dat het louter lidmaatschap van of sympathie voor een oppositiepartij ipso facto leidt tot problemen met de Venezolaanse autoriteiten. Daarom kan het loutere feit dat een verzoeker in mindere of meerdere mate politiek actief zou zijn geweest in Venezuela op zich niet*

volstaan om erkend te worden als vluchteling. Een individuele beoordeling van de vraag naar internationale bescherming blijft derhalve noodzakelijk.

U maakte echter niet aannemelijk dat u omwille van uw politieke activiteiten een risico loopt op vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie van Genève. Zo verklaart u op 15 oktober 2017 voor het eerst problemen te hebben gekend omwille van uw politiek engagement nadat u opmerkingen had gemaakt over het verloop van de verkiezingsdag. U merkte die dag op dat verschillende electorale wetten werden geschonden en nadat de verkiezing was afgerond ontstond er een discussie tussen u en verschillende regeringsgezinde personen. Nadien raadde uw nicht u uit bezorgdheid – en op vraag van uw tante – aan dat u zich moest bedaren of u anders het risico liep om opgepakt te worden, waarna u naar de partijzetel bent gebracht. Diezelfde avond zijn politieagenten naar uw huis gekomen op zoek naar u. Nadat ze merkten dat u niet thuis was, zijn zij weer vertrokken. Uw moeder bracht u hiervan op de hoogte en u dook drie dagen onder bij L(...) G(...). Nadat er een akkoord werd gesloten tussen de verschillende partijen en L(...) G(...) aangaf dat zij de verkiezingsuitslag ging aanvaarden, keerde u terug naar huis (zie notities persoonlijk onderhoud CGVS d.d. 04.04.2024 (verder NPO), p. 18-19).

Hoewel deze voorvallen op de verkiezingsdag van 15 oktober 2017 niet betwist worden, dient opgemerkt dat deze niet ernstig genoeg zijn om te kunnen gewagen van een vrees voor vervolging in de zin van de Conventie. Zo dient vastgesteld dat u zelf aangeeft dat uw tante uit bezorgdheid haar dochter naar u stuurde om u te kalmeren, omwille van jullie familieband (NPO, p. 22). Als u dan gevraagd wordt naar meer details en uitleg over de 'bedreigingen' die uw tante had opgevangen, geeft u toe dat u niet echt bedreigd was, dat dit louter uw eigen veronderstellingen en intuïtie waren en u eigenlijk niet weet of uw tante iets gehoord had of het louter geruchten waren (ibid.).

Betreffende het huisbezoek van de politie bij uw moeder, dient benadrukt dat de politie gewoon terug weg is gegaan nadat zij vaststelden dat u niet ter plaatse was, zonder een boodschap na te laten, verdere instructies te geven of nog enig gevolg te geven aan deze actie (NPO, p. 23). Ook is de politie in de daaropvolgende dagen niet meer bij u thuis langsgekomen (ibid.). Toen u nadat u drie dagen bij L(...) G(...) had verbleven opnieuw terugkeerde naar huis en u nog een maand in het land bleef, was er evenmin nog enig contact met de autoriteiten en kende u geen verdere problemen (ibid.).

U bent vervolgens op 18 november 2017 vertrokken naar Chili en u bent daar vijf jaar gebleven (NPO, p. 19). U heeft in Chili niet meer aan politiek gedaan, heeft geen contact gehad met de partij en pas bij terugkeer naar Venezuela namen verschillende partijleden opnieuw contact op met u (NPO, p. 14-15 en p. 18-19). Gedurende de periode dat u zich in Chili bevond heeft uw familie ook geen problemen gekend en hebben de autoriteiten u ook niet meer gezocht (NPO, p. 23). Bij uw terugkeer werd u gecontacteerd door verschillende leden van de partij, maar u had geen enkele intentie om nog in de politiek te stappen (NPO, p. 14-15). U verklaart immers terug naar Venezuela te zijn gekeerd omdat u uw familieleden miste, u wilde trouwen met E(...) M(...) L(...) G(...) en u bepaalde activiteiten op economisch vlak wilde ontwikkelen (NPO, p. 15).

U haalt verder het incident op 15 december 2022 aan waarbij Z(...) N(...) u vroeg of u nog eens het land ging verlaten omdat ze wilde weten of u nood had aan alimentaire steun (NPO, p. 23-24). Hieruit kan echter bezwaarlijk blijken dat u vervolgd werd en uw leven in gevaar was. U werd bovendien gedurende de vier hierop volgende maanden volledig met rust gelaten.

Waar u nog aanhaalt dat op 5 april 2024 drie mannen uw huis zijn binnengedrongen moet op verschillende vaststellingen worden gewezen die de geloofwaardigheid ervan ondermijnen. Zo is het volstrekt onduidelijk waarom die drie mannen u na vijf jaar afwezigheid uit Venezuela mét bovendien volledige stopzetting van uw politieke activiteiten opeens zouden bedreigen terwijl er geen indicaties waren dat u terug in de politiek zou stappen. Hoewel u wel nog sporadische contacten had met voormalige partijleden, geeft u zelf expliciet aan dat u geen enkele intentie had om terug aan politiek te doen (NPO, p. 14-15). Verder kan u geen enkele informatie verschaffen over de identiteit van de mannen. U verklaart dat u hen niet kende en u hen nog nooit van uw leven gezien had (NPO, p. 24). Ook bent u na dit voorval nog iets meer dan twee maanden in Venezuela gebleven zonder problemen te hebben gekend en heeft u ook geen problemen gekend bij uw vertrek uit de luchthaven in Venezuela (NPO, p. 17 en 24).

Uit bovenstaande vaststellingen blijkt dat u er niet in geslaagd bent aannemelijk te maken dat u voor uw komst naar België vervolgd bent geweest door de Venezolaanse autoriteiten. Daar u niet aannemelijk heeft gemaakt dat u voor uw komst naar België in de specifieke negatieve aandacht van het Venezolaanse regime stond, kan er redelijkerwijze van uitgegaan worden dat uw lidmaatschap van en functie voor AD, die we niet betwisten en geloofwaardig achten, niet zichtbaar en/of bekend was voor de Venezolaanse autoriteiten. Voorts verklaart u bovendien dat uw familie op geen enkele manier nog problemen heeft ondervonden sinds uw vertrek uit Venezuela en stelt u geen contact meer te hebben met de partij (NPO, p. 14 en 25). Er zijn dan

ook geen indicaties aanwezig dat u bij terugkeer naar Venezuela problemen zal ondervinden omwille van uw voormalige en reeds vele jaren geleden stopgezette politieke activiteiten bij AD.

Verder haalt u aan dat uw vader problemen heeft gekend omwille van zijn voormalige politieke activiteiten en u hierdoor (vermoedelijk) ook problemen kende (NPO, p. 11). Hoewel niet wordt betwist dat uw vader omwille van zijn politieke activiteiten problemen heeft gekend, moet opgemerkt worden dat deze feiten lang geleden plaatsvonden en uw vader na de afhandeling van zijn rechtszaak geen problemen meer heeft gekend. U haalt aan dat uw vader in 2003 volledig werd vrijgesproken en hij toen zelf besliste om zijn politieke activiteiten stop te zetten (NPO, p. 18 en 20). Uw vader ging daarna met pensioen en hoewel hij eerst (onterecht) geen pensioen trok, slaagde uw vader er zelfs in de staat haar ongelijk te laten toegeven, het onterecht ingehouden geld te recupereren en als voormalig leerkracht een pensioen te ontvangen (NPO, p. 21). Sindsdien kende uw vader geen problemen meer omwille van zijn (stopgezette) politieke activiteiten (ibid.). U maakt dan ook niet aannemelijk dat u zelf nog risico op vervolging zou lopen omwille van het voormalig politiek engagement van uw vader.

Het geheel van bovenstaande vaststellingen leidt tot de conclusie dat er in uw hoofde geen reële en/of actuele vrees bij terugkeer wordt vastgesteld. Er blijkt immers niet dat u zelf een risico loopt op vervolging indien u zou terugkeren naar Venezuela.

De door u voorgelegde documenten zijn niet in staat bovenstaande vaststellingen te wijzigen.

U en uw echtgenotes paspoorten, u en uw echtgenotes identiteitskaarten, het geboortecertificaat van uw echtgenote, uw huwelijksakte, het werkcontract van uw echtgenote en u en uw echtgenotes universitaire diploma's houden enkel verband met jullie identiteit, nationaliteit, familieband, werk en opleiding maar tonen geen vrees ingeval van terugkeer aan.

Uw werkdocumenten van AD en de foto's van uw politieke activiteiten tonen aan dat u gedurende een welbepaalde, kortstondige periode in het verleden actief was voor AD, hetgeen hier niet wordt betwist, maar tonen geen vrees ingeval van terugkeer aan.

De documenten met betrekking tot de aanhouding van uw vader en de foto's van uw vaders politieke activiteiten, tonen aan dat uw vader werd gearresteerd, maar ook dat hij uiteindelijk werd vrijgesproken, hetgeen hier niet wordt betwist. Deze documenten kunnen echter geen vrees bij terugkeer aantonen in uw hoofde.

Aan de foto's van uw vermeende vervolgers kan geen bewijswaarde worden toegekend daar deze door mogelijke inscenering van locatie en omstandigheden of manipulatie geen garantie bieden over de authenticiteit van wat werd afgebeeld. Ook kan uit deze foto's niet worden afgeleid wie de personen in kwestie zijn en dat u effectief vervolgd werd door deze personen.

Uw vliegtuigticket naar Chili toont evenmin een vrees aan ingeval van terugkeer naar Venezuela.

In verband met de e-mail die het CGVS op 9 april 2024 ontving van uw advocaat met daarin enkele foto's van het uittreksel van uw vaders vonnis, moet worden opgemerkt dat hiermee rekening gehouden werd, en dat deze geen ander licht werpen op bovenstaande vaststellingen.

Overeenkomstig artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet wordt de status van subsidiaire bescherming toegekend aan een verzoeker die niet voor de vluchtelingenstatus in aanmerking komt en ten aanzien van wie er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat, wanneer hij naar zijn land van herkomst terugkeert, hij een reëel risico zou lopen op ernstige schade bestaande uit foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing.

Het CGVS betwist noch ontkent dat de algemene situatie en de leefomstandigheden in Venezuela voor een deel van de bevolking zeer slecht kunnen zijn, doch benadrukt dat, naar analogie met de rechtspraak van het Hof van Justitie en het EHRM, een algemene precaire socio-economische en humanitaire situatie niet zonder meer onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet valt.

Het Hof van Justitie heeft reeds verduidelijkt dat artikel 15, b) van de Kwalificatierichtlijn (omgezet in artikel 48/4, §2, b) Vw.) niet noodzakelijkerwijs alle hypothesen dekt die vallen onder het toepassingsgebied van artikel 3 EVRM zoals wordt uitgelegd door het Europees Hof voor de Rechten van de Mens. Artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet staat immers niet op zichzelf, maar moet worden gelezen samen met artikel 48/5 van de dezelfde wet, waarin wordt gesteld dat ernstige schade in de zin van artikel 48/4 kan uitgaan van of veroorzaakt worden door: "a) de Staat; b) partijen of organisaties die de Staat of een aanzienlijk deel van zijn

grondgebied beheersen; c) niet-overheidsactoren". Zo stelt het Hof van Justitie in dit verband dat "In artikel 6 van richtlijn 2004/83 wordt een opsomming gegeven van de actoren van ernstige schade, hetgeen de opvatting bevestigt dat dergelijke schade moet voortvloeien uit de gedragingen van derden en dat het dus niet volstaat dat die schade louter het gevolg is van de algemene tekortkomingen van het gezondheidsstelsel in het land van herkomst. Voorts preciseert punt 35 van de considerans van die richtlijn dat gevaren waaraan de bevolking van een land of een deel van de bevolking in het algemeen is blootgesteld, normaliter op zich geen individuele bedreiging vormen die als ernstige schade kan worden aangemerkt(...) Dat artikel 3 EVRM, zoals uitgelegd door het Europees Hof voor de Rechten van de Mens, zich in zeer uitzonderlijke omstandigheden ertegen verzet dat een derdelander die aan een ernstige ziekte lijdt, wordt verwijderd naar een land waar geen adequate behandeling voorhanden is, betekent evenwel niet dat hij op grond van de subsidiaire bescherming krachtens richtlijn 2004/83 tot verblijf in die lidstaat moet worden gemachtigd." (HvJ 18 december 2014 (GK), M'Bodj t. Belgische Staat, C-542/13, §§ 35-36, 40). Bijgevolg valt een algemene precaire socio-economische en humanitaire situatie niet zonder meer onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet.

Naast de vereiste van een aanwezigheid van een actor in de zin van artikel 48/5 van de Vreemdelingenwet, vereist artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet dat "situaties waarin degene die om subsidiaire bescherming verzoekt, specifiek wordt blootgesteld aan het risico op een bepaald soort schade" (HvJ 17 februari 2009 (GK), Elgafaji t. Staatssecretaris van Justitie, C-465/07, pt. 32). Het risico waaraan een verzoeker in zijn land wordt blootgesteld, moet dus specifiek, dit is individueel, van aard zijn. De verzoeker moet hierbij aantonen dat hij op intentionele en gerichte wijze zou worden onderworpen aan een onmenselijke behandeling, met name een situatie van extreme armoede waarbij hij niet in zijn elementaire levensbehoeften zou kunnen voorzien. Dit is conform het arrest van het Hof van Justitie waarbij werd geoordeeld dat gelet op het feit dat de medische zorg (wat een aspect is van de socio-economische situatie) niet opzettelijk werd ontczgd, de subsidiaire bescherming niet kon worden toegepast (HvJ 18 december 2014 (GK), M'Bodj t. Belgische Staat, C-542/13, §§ 35-36, 40-41). De omstandigheid dat een verzoeker omwille van de precaire socio-economische en humanitaire situatie in Venezuela het risico loopt om niet te kunnen voorzien in zijn elementaire levensbehoeften, doch hem niet opzettelijk de beschikbare sociale voorzieningen worden geweigerd, volstaat dan ook niet om hem subsidiaire bescherming te verlenen.

Uit een analyse van de beschikbare informatie blijkt verder niet dat de precaire socio-economische en humanitaire situatie in Venezuela in hoofdzaak wordt veroorzaakt door gedragingen van actoren, zoals bedoeld in artikel 48/5, § 1 van de Vreemdelingenwet. Uit de beschikbare informatie (zie COI Focus Venezuela: Situatieschets van 8 augustus 2023, beschikbaar op [coi focus venezuela situatieschets 20230808 0.pdf \(cgrs.be\)](https://coi.focus.venezuela.situatieschets.20230808.0.pdf) en EUAA: Venezuela Country Focus van november 2023, beschikbaar op [https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2023\\_11\\_EUAA\\_COI\\_Report\\_Venezuela\\_Country\\_Focus.pdf](https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2023_11_EUAA_COI_Report_Venezuela_Country_Focus.pdf)) blijkt dat de socio-economische en humanitaire situatie in Venezuela veeleer het gevolg is van een complexe wisselwerking tussen verschillende elementen en economische factoren, zoals economisch wanbeheer, Amerikaanse economische sancties, de dalende olieproductie en oliepijzen, hyperinflatie en een inkrimping van de economie. Bijgevolg kan er niet gesteld worden dat de precaire socio-economische en humanitaire situatie in Venezuela het gevolg is van het opzettelijk handelen of nalaten van actoren.

U toonde evenmin aan dat u bij terugkeer naar Venezuela op intentionele en gerichte wijze zou worden onderworpen aan een onmenselijke behandeling, met name een situatie van extreme armoede waarbij u niet in staat zou zijn om in uw elementaire levensbehoeften te kunnen voorzien.

Overeenkomstig artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet kan aan een verzoeker ook de subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon als gevolg van willekeurig geweld in het geval van een internationaal of binnenlands gewapend conflict.

Uit een grondige analyse van de veiligheidssituatie (zie COI Focus Venezuela: Situatieschets van 8 augustus 2023, beschikbaar op [coi focus venezuela situatieschets 20230808 0.pdf \(cgrs.be\)](https://coi.focus.venezuela.situatieschets.20230808.0.pdf) en EUAA: Venezuela Country Focus van november 2023, beschikbaar op [https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2023\\_11\\_EUAA\\_COI\\_Report\\_Venezuela\\_Country\\_Focus.pdf](https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2023_11_EUAA_COI_Report_Venezuela_Country_Focus.pdf)) blijkt dat Venezuela een diepe politieke, economische en sociale crisis kent. Het geweld is er wijdverspreid en wordt er gepleegd door het Venezolaanse leger, de politie, de inlichtingendiensten, de colectivos chavistas, de megabandas, enz., die hierbij burgers met een bepaald profiel viseren. Dit type geweld heeft bijgevolg geen uitstaans met artikel 48/4, § 2, c) van de vreemdelingenwet maar houdt eerder verband met de criteria van de Vluchtelingenconventie.

Ook gemeenrechtelijke criminaliteit, zoals moorden, ontvoeringen, afpersing, drugshandel en illegale ontginning van mijnen, komt veelvuldig voor in Venezuela. Deze misdaden worden gepleegd door gewapende groeperingen, megabandas, maar ook door individuele misdadigers of kleine lokale bendes. Uit de geconsulteerde bronnen blijkt bovendien dat dit geweldspatroon sterker aanwezig is in bepaalde delen van het land. De deelstaten Sucre, Miranda, Falcón, en het hoofdstedelijk gebied Caracas, de grensstaten met Colombia (Zulia, Tachira en Apure) evenals de deelstaten in Zuid-Venezuela (Amazonas en Bolívar) vertonen een hogere prevalentie van crimineel alsook politieel geweld. Dit gemeenrechtelijk crimineel geweld kadert evenwel niet binnen een gewapend conflict in de zin van art. 48/4, § 2, c) Vw., met name een situatie waarin de reguliere strijdkrachten van een staat confrontaties aangaan met gewapende groeperingen, of waarin twee of meer gewapende groeperingen onderling strijden. Bovendien blijkt uit de aard en/of de vorm waarin dit crimineel geweld plaatsvindt dat de slachtoffers van dit type geweld gevisieerd worden voor een welbepaalde reden of doel (bv. wraak, losgeld, macht, etc.). Het (crimineel) geweld in Venezuela is dan ook in wezen doelgericht, en niet willekeurig van aard.

In de deelstaten Zulia, Tachira, Apure en Falcón evenals in de Zuid-Venezolaanse staten Amazonas en Bolívar, is er naast crimineel en politieel geweld ook een grotere aanwezigheid van gewapende groeperingen waar te nemen, hetgeen een invloed heeft op het dagelijks leven van de burgerbevolking. Ook komt het geregeld tot confrontaties tussen deze groeperingen onderling evenals tussen de gewapende groeperingen en de Venezolaanse staat. Het bestaan van een gewapend conflict in deze staten brengt echter niet automatisch een reëel risico op het lijden van ernstige schade ten gevolge van willekeurig geweld in hoofde van de burgerbevolking met zich mee. De geconsulteerde bronnen spreken van een beperkt aantal burgerslachtoffers ten gevolge van willekeurig geweld in deze regio. Ondanks de aanwezigheid van de gewapende groeperingen blijkt dat het overgrote deel van de slachtoffers het gevolg is van politieel en gemeenrechtelijk crimineel geweld, hetgeen doelgericht van aard is.

Het CGVS erkent dat de situatie in Venezuela problematisch en ernstig is, en dat dit, afhankelijk van de individuele situatie en de persoonlijke omstandigheden van de verzoeker, aanleiding kan geven tot de toekenning van een internationale beschermingsstatus. De Commissaris-generaal beschikt evenwel over een zekere appreciatiemarge en is gezien hogervermelde vaststellingen en na een grondige analyse van de beschikbare informatie tot de conclusie gekomen dat er geen zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat burgers louter door hun aanwezigheid in Venezuela een reëel risico lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet. U bracht geen informatie aan waaruit het tegendeel zou blijken.

### C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

De tweede bestreden beslissing, genomen in hoofde van verzoekster – i.e. de echtgenote van verzoeker –, luidt als volgt:

"(...)

### A. Feitenrelaas

U, E(...) M(...) L(...) G(...), verklaart de Venezolaanse nationaliteit te bezitten. U bent geboren op (...) 1995 in Caracas en u woonde sinds uw geboorte in de gemeente Tucupita, in de staat Delta Amacuro. In 2012 scheidden uw ouders.

Op 28 januari 2021 kwam u aan in Chili om S(...) J(...) D(...) M(...) (CG (...)) te vergezellen. Op 1 november 2022 beslisten jullie terug naar Venezuela te keren omdat jullie jullie familie misten, jullie wilden trouwen en jullie een commerciële activiteit rondom kledij wilden uitbouwen. S(...) J(...) had geen intentie meer om politiek actief te zijn. Op 2 november kwamen jullie terug aan in Venezuela.

Op 15 december 2022 kreeg S(...) J(...) D(...) M(...) bezoek van Z(...) N(...). Zij vroeg hem of hij van plan was om lang te blijven en of hij opnieuw plannen had om het land te verlaten of niet. Hij reageerde op sarcastische manier en zei dat hij zou blijven zolang zijn moeder het toeliet. Z(...) N(...) zei dat ze dit enkel moest weten omdat ze wou weten wie alimentaire steun zou krijgen. S(...) J(...) D(...) M(...) zei dat hij geen alimentaire steun van de regering nodig had aangezien hij dat als onderdrukking beschouwde.

Op 9 maart 2023 trouwde u met S(...) J(...) D(...) M(...).

Op 5 april 2022 klopten drie personen aan uw deur. Aangezien uw echtgenoot sinds jullie terugkeer verschillende vrienden en oud-collega's over de vloer kreeg, opende u de deur zonder verder na te denken. De drie personen (volgens u leden van de colectivos) kwamen binnen en begonnen de naam van uw echtgenoot te roepen. U vroeg hen om minder luid te praten en vervolgens haalde een van de drie personen een wapen uit en richtte die naar u. Vervolgens zeiden ze tegen uw echtgenoot dat hij niet meer betrokken mocht geraken bij politieke activiteiten of ze anders hetzelfde zouden doen met hem als wat er in het verleden met zijn vader was gebeurd, of erger. Vervolgens zijn de drie personen terug weggegaan.

Op 18 juni 2023 verliet u samen met uw echtgenoot Venezuela per vliegtuig en jullie kwamen aan in België op 19 juni 2023. Jullie dienden op 21 juni 2023 een verzoek om internationale bescherming in.

Ter ondersteuning van uw verzoek om internationale bescherming legt u volgende documenten neer: de paspoorten van u en uw echtgenoot, de identiteitskaarten van u en uw echtgenoot, uw geboortecertificaat, uw huwelijksakte, de werkdocumenten van AD van uw echtgenoot, foto's van de politieke activiteiten van uw echtgenoot, documenten met betrekking tot de aanhouding van uw schoonvader, de universitaire diploma's van u en uw echtgenoot, foto's van uw schoonvaders politieke activiteiten, foto's van de vervolgers van uw echtgenoot, het vliegtuigticket naar Chili van uw echtgenoot en uw werkcontract van in België.

## B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u onvoldoende concrete elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen.

U haalt wel aan dat u psychologische begeleiding krijgt in uw opvangcentrum omwille van de problemen die u heeft gekend in uw kindertijd met betrekking tot intra-familiaal geweld (zie notities persoonlijk onderhoud CGVS, d.d. 4.04.2024 (verder NPO2), p. 3-4), maar deze door u aangehaalde problematiek wordt niet door ondersteund door enige attesten. Ook haalde u zelf geen bijzondere procedurele noden aan wanneer u daarover bevraagd werd (vragenlijst BPN DVZ d.d. 25.07.2023).

Uit de notities van het persoonlijk onderhoud blijkt bovendien dat u betekenisvolle antwoorden hebt gegeven op de gestelde vragen. Ook verklaarde u zelf dat u de tolk begrepen hebt en u alles hebt verteld (NPO2, p. 15).

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Na grondig onderzoek van de door u ingeroepen feiten en alle elementen aanwezig in het administratieve dossier dient te worden besloten dat u er niet in geslaagd bent het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen ervan te overtuigen dat u uw land heeft verlaten uit een gegronde vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie van Genève. U maakte evenmin een reëel risico op ernstige schade zoals voorzien in artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet aannemelijk.

Er dient te worden opgemerkt dat uw verklaringen en uw verzoek om internationale bescherming volledig steunen op de motieven die door uw partner S(...) J(...) D(...) M(...) (CG (...)) werden aangehaald. Inzake zijn verzoek om internationale bescherming werd een weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus genomen. Eenzelfde beslissing voor u dringt zich dan ook op. De beslissing van uw partner, S(...) J(...) D(...) M(...), luidt als volgt:

“(…)”

Aangaande het intra-familiaal geweld waarvan u slachtoffer bent geweest toen u jong was (NPO2, p. 4-5), moet er vooreerst op gewezen worden dat hoe verwerpelijk deze gebeurtenissen ook zijn, deze niet van die aard zijn dat er hieruit heden een nood aan internationale bescherming in uw hoofde kan worden afgeleid. U koppelt hier zelf ook geen vrees aan. Gevraagd naar uw vrees bij terugkeer naar Venezuela verwijst uw immers specifiek naar uw vrees omwille van de problemen die uw man kende door zijn politieke activiteiten (NPO2, p. 13).

### C. Conclusie

*Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."*

#### 2. Over de rechtspleging

2.1. De verwerende partij heeft middels haar nota van 13 juni 2024 de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) verzocht om onderhavige zaak te behandelen via een louter schriftelijke procedure.

Artikel 39/73-2 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet), ingevoegd bij de wet van 30 juli 2021 en in werking getreden op 10 december 2021, voorziet dat de louter schriftelijke procedure voortaan ook kan op verzoek van één van de partijen. Dit artikel luidt als volgt:

*"§ 1. Elke partij kan de Raad verzoeken om gebruik te maken van een louter schriftelijke procedure in, naar gelang van het geval, het verzoekschrift, de nota met opmerkingen, de kennisgeving dat zij geen syntheseseminarie wenst neer te leggen of de syntheseseminarie. Bij toepassing van het eerste lid vermeldt het opschrift van het proceduristuk ook "verzoek tot behandeling via een louter schriftelijke procedure".*

*§ 2.*

*De griffie stelt de tegenpartij onverwijld op de hoogte van het verzoek tot behandeling via een louter schriftelijke procedure op het zelfde ogenblik dat zij, al naar gelang het geval, een kopie overmaakt van het verzoekschrift, van de nota met opmerkingen, van de kennisgeving dat de verzoekende partij geen syntheseseminarie zal neerleggen of van de syntheseseminarie. Indien de tegenpartij binnen de vijftien dagen na de verzending door de griffie geen bezwaar maakt tegen het verzoek tot behandeling via een louter schriftelijke procedure, wordt zij geacht hiermee in te stemmen. In dat geval onderzoekt de kamervoorzitter of de door hem aangewezen rechter het beroep bij voorrang en doet hij uitspraak op grond van het administratieve dossier en de proceduristukken, tenzij hij het nodig acht de mondelinge opmerkingen van de partijen te horen, in welk geval artikel 39/74 wordt toegepast.*

*§ 3.*

*Wanneer de kamervoorzitter of de door hem aangewezen rechter instemt met het verzoek tot het gebruik van een louter schriftelijke procedure, stelt hij de partijen hiervan in kennis en stelt hij, bij beschikking, de datum vast waarop de debatten worden gesloten. Deze datum ligt minstens acht dagen na de datum van verzending van de beschikking. Partijen kunnen tot op de dag van het sluiten van de debatten een pleitnota indienen. Indien er een pleitnota wordt ingediend, brengt de griffie deze onverwijld ter kennis aan de tegenpartij. In dit geval wordt het arrest niet eerder gewezen dan acht dagen na de sluiting van de debatten."*

De verzoekende partijen hebben de Raad middels een schrijven ontvangen op 2 juli 2024 gemeld dat zij bezwaar maken tegen de behandeling van hun dossier via een louter schriftelijke procedure (rechtsplegingsdossier, stuk 7).

Gelet op het bezwaar van de verzoekende partijen wordt dan ook geen toepassing gemaakt van de procedure voorzien in artikel 39/73-2 van de Vreemdelingenwet.

2.2. De verwerende partij is niet ter terechtzitting verschenen.

Artikel 39/59, § 2 van de Vreemdelingenwet bepaalt als volgt:

*"Alle partijen verschijnen ter terechtzitting of zijn er vertegenwoordigd. Wanneer de verzoekende partij noch verschijnt noch vertegenwoordigd is, wordt het beroep verworpen. De andere partijen die niet zijn verschenen of niet vertegenwoordigd zijn, worden geacht in te stemmen met de vordering of het beroep. In elke kennisgeving van een beschikking tot vaststelling van de rechtsdag wordt melding gemaakt van deze paragraaf."*

Artikel 39/59, § 2 van de Vreemdelingenwet houdt niet in dat de Raad op grond van afwezigheid van de verwerende partij ter terechtzitting verplicht zou zijn het beroep gegrond te verklaren en aldus de verzoekende partijen te erkennen als vluchteling of hen de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen.

Evenmin houdt deze bepaling een omkering van de bewijslast in. Zij heeft enkel tot gevolg dat de Raad de eventuele excepties en het verweer ten gronde in de nota met opmerkingen van de verwerende partij niet dient te beantwoorden (RvS 13 mei 2014, nr. 227.364; RvS 13 mei 2014, nr. 227.365).

#### 3. Over de gegrondheid van het beroep

### 3.1. Het verzoekschrift

3.1.1. In wat een enig middel blijkt te zijn voeren de verzoekende partijen de schending aan van artikel 1 van het Internationaal Verdrag betreffende de status van vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 juli 1951 en goedgekeurd bij wet van 26 juni 1953 (hierna: het Verdrag van Genève), van de artikelen 48, 48/2, 48/3, 48/4, 48/5, 48/6, 48/7 en 62 van de Vreemdelingenwet, van de artikelen 1, 2, 3 en 4 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen en van het zorgvuldigheidsbeginsel. Tevens zijn de verzoekende partijen van oordeel dat de adjunct-commissaris *in casu* een kennelijke beoordelingsfout begaat.

De verzoekende partijen geven een theoretische toelichting aangaande het zorgvuldigheidsbeginsel en de motiveringsplicht. Zij halen tevens artikel 48/6, § 5 van de Vreemdelingenwet aan en menen dat de adjunct-commissaris *in casu* heeft nagelaten om, rekening houdend met hun specifieke profiel, een grondige analyse uit te voeren van de relevante informatie die door hen werd voorgelegd.

Aangaande de gevraagde toekenning van de vluchtelingenstatus, stellen de verzoekende partijen in Venezuela ernstige vervolging te vrezen in een uiterst gespannen sociaal-politieke en economische context. Zij herhalen dat verzoeker politiek actief was voor de fractie Acción Democrática (hierna: AD), en hij onregelmatigheden bij de verkiezingen aan de kaak wou stellen, maar berispt werd en gezocht werd door de politie. De verzoekende partijen voegen toe de nationale autoriteiten te vrezen in geval van terugkeer naar Venezuela en stellen dat deze vrees voor vervolging geldt voor alle leden van het gezin. Zij verwijzen naar algemene informatie waaruit volgens hen blijkt dat de situatie voor politieke tegenstanders in Venezuela nog steeds catastrofaal is en menen nood te hebben aan internationale bescherming in de zin van het Verdrag van Genève omwille van het behoren tot een bepaalde politieke groep.

De verzoekende partijen betogen verder dat, waar de adjunct-commissaris van mening is dat er geen geloof kan worden gehecht aan hun relaas, de grieven van de adjunct-commissaris niet draagkrachtig zijn en menen dat zij een oprechte inspanning hebben geleverd om hun asielaanvraag aannemelijk te maken. Zij stellen een coherent relaas afgelegd te hebben, zonder tegenstrijdigheden over de essentiële elementen. Indien er nog onduidelijkheden zijn, menen zij dat hen het voordeel van de twijfel moet worden toegekend.

De verzoekende partijen gaan verder in op de *“intimidatie en repressie van tegenstanders en critici van de Venezolaanse regering in het Venezuela van vandaag”*. Zij voeren aan dat, waar de adjunct-commissaris stelt dat *“uit recente informatie blijkt dat het aantal arrestaties om politieke redenen de afgelopen jaren sterk is gedaald en dat de beschikbare bronnen suggereren dat het aantal arrestaties van politieke tegenstanders de afgelopen jaren relatief beperkt is gebleven en geenszins de proporties van de periode vóór 2020 heeft bereikt”*, dit onvoldoende en onvolledig is, daar zij slechts stelt dat dit uit de geraadpleegde bronnen blijkt, zonder deze specifiek aan te halen. Zij menen dat het enkele feit dat verzoeker in Venezuela *“min of meer politiek actief is geweest”*, voldoende zou moeten zijn om hem als vluchteling te erkennen.

Voorts gaan zij in op verzoekers politieke betrokkenheid en de gebeurtenissen die zich afspeelden tijdens de verkiezingen van 2017 en stellen zij dat deze niet betwist worden door de adjunct-commissaris. De verzoekende partijen menen dat hieruit blijkt *“hoe zichtbaar verzoekers profiel als politiek tegenstander was”* en dat dit *“zijn vrees en risico's tegenover de autoriteiten”* bevestigt. Tevens stellen zij dat verzoekers tante vertelde dat er echte bedreigingen tegen hem werden geuit, en leggen zij ter staving van verzoekers tantes contact met de regeringspartij een document neer (stukkenbundel verzoekende partijen, stuk 5). Zij menen verder dat het ongepast is om het gedrag van de politieagenten tijdens het bezoek aan de woning van verzoekers moeder aan verzoeker te verwijten, daar hij niet verantwoordelijk is voor hun gedrag en het logisch is dat zij zijn weggegaan omdat verzoeker er niet was. De verzoekende partijen lichten verder toe dat verzoeker, nadat hij drie dagen ondergedoken was, nog een maand in Venezuela bleef zonder verdere problemen, omdat de onregelmatigheden die hij had geconstateerd niet meer aan de orde waren omdat er een akkoord was bereikt met de verschillende partijen. Bovendien verliet verzoeker zijn woning niet vaak in deze periode, aldus de verzoekende partijen. Het feit dat verzoeker nadien naar Chili ging en er vijf jaar verbleef *“getuigt van het feit dat hij vreesde voor zijn leven en lichamelijke integriteit als hij in Venezuela zou blijven”*, aldus de verzoekende partijen. De verzoekende partijen voegen toe dat zodra zij terugkeerden naar Venezuela verschillende leden van de partij terug contact opnamen met verzoeker en hem voorstelden terug te keren naar de politiek. Zij stellen tevens dat hooggeplaatste vertegenwoordigers verzoekers huis bezochten, wat volgens hen aantoont dat hij *“een hoog profiel had bij de autoriteiten”*.

Wat betreft het incident met Z. N. op 15 december 2022 betogen de verzoekende partijen dat het geen twijfel lijdt dat de autoriteiten aan het controleren waren of verzoeker in Venezuela zou blijven. Enkele maanden later, op 5 april 2023, stuurden de autoriteiten drie mannen naar verzoekers huis, omdat er in de ogen van de autoriteiten duidelijke aanwijzingen waren dat verzoeker zou terugkeren naar de politiek, zo stellen de

verzoekende partijen. Zij menen dat het onevenredig is hen te verwijten dat zij de precieze identiteit van deze mensen niet kennen, en voegen toe dat deze gebeurtenis op zich niet in twijfel wordt getrokken door de adjunct-commissaris. Hieruit blijkt volgens hen duidelijk dat de autoriteiten verzoeker opnieuw als een bedreiging beschouwden zodra hij in verband werd gebracht met de politiek of met personen die met de politiek verbonden zijn. Voor hij Venezuela verliet verborg verzoeker zich thuis “*om niet mee te maken wat zijn vader had meegemaakt*”, aldus de verzoekende partijen. Zij merken op dat hun paspoorten op de luchthaven verschillende keren werden gecontroleerd, doch dat het niet zeker is dat de luchthavendiensten in contact staan met de autoriteiten en dat bovendien de autoriteiten kunnen uitgekeken hebben naar hun vertrek uit het land. Zij voeren aan dat het er niet toe doet wat verzoeker doet, maar wel hoe de Venezolaanse autoriteiten hem zien en wat zij met politieke tegenstanders doen. Daarnaast houdt verzoeker vol dat hij nog steeds contact heeft met bepaalde leden van de partij, ter staving waarvan hij getuigenissen van partijleden neerlegt (stukkenbundel verzoeker, stuk 6).

Aangaande verzoekers vader herhalen de verzoekende partijen dat hij problemen ondervond als gevolg van zijn vroegere politieke activiteiten en stellen zij dat dit nogmaals aantoonst dat het “*aannemelijk en consistent is dat de autoriteiten bijzondere aandacht aan verzoekers hadden moeten besteden; in aanmerking genomen dat verzoekers vader al een politieke tegenstander was*”. Verzoeker vreest dat hem hetzelfde zal overkomen als zijn vader.

Verder wijzen zij nog op de door hen neergelegde documenten.

Voorts voegen de verzoekende partijen toe dat verzoekster psychologische begeleiding nodig heeft vanwege de problemen die ze als kind heeft ondervonden door huiselijk geweld, en deze problemen haar bijzondere kwetsbaarheid bevestigen. Zij zijn van mening dat verzoeksters kwetsbaarheid niet op geldige wijze in aanmerking is genomen bij de beoordeling van haar aanvraag. Zij voegen toe dat verzoekster aan “*een permanente staat van irritaties en stress*” lijdt en deze gebeurtenissen haar duidelijk beïnvloed hebben.

Verder voegen de verzoekende partijen toe dat hun vrees voor en het risico tegenover de autoriteiten is vergroot omwille van het feit dat zij naar het buitenland zijn gereisd, en verwijzen ze in dit kader naar de COI Focus “*Venezuela: houding van de autoriteiten ten aanzien van migratie*” van 13 mei 2024.

Vervolgens geven zij een theoretische toelichting aangaande het voordeel van de twijfel en menen zij dat hen dit dient te worden toegekend.

De verzoekende partijen gaan vervolgens in op de “*erbarmelijke socio-economische situatie*” in Venezuela, en verwijzen naar rechtspraak van het Hof van Justitie van de Europese Unie (hierna: het Hof van Justitie) en het Europees Hof voor de Rechten van de Mens (hierna: het EHRM). Zij verwijzen naar algemene informatie van onder andere EASO, UNHCR en Human Rights Watch en menen dat de autoriteiten verantwoordelijk zijn voor deze crisis, in tegenstelling tot wat de adjunct-commissaris beweert.

Ook aangaande de veiligheidssituatie in Venezuela verwijzen zij uitvoerig naar algemene informatie. De verzoekende partijen stellen dat hieruit blijkt dat er in Venezuela ernstige veiligheidsproblemen zijn en zij bij een terugkeer louter door hun aanwezigheid aldaar een reëel risico op die bedreiging zouden lopen. Zij stellen dat alle elementen bevestigen dat Venezuela een situatie van geweld van grote intensiteit kent, die als willekeurig gekwalificeerd kan worden, zonder dat de overheid in staat is om effectieve bescherming te bieden en zij derhalve binnen de werkingssfeer van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet vallen.

In hoofddorde vragen de verzoekende partijen dat zij erkend worden als vluchteling, in ondergeschikte orde dat hen de subsidiaire beschermingsstatus wordt toegekend en in uiterst ondergeschikte orde de bestreden beslissingen te vernietigen en terug te sturen naar het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (hierna: het CGVS) voor bijkomend onderzoek.

3.1.2. Aan het verzoekschrift worden, blijkens de inventaris, bewijzen van verblijf (stuk 5) en getuigenissen van partijleden (stuk 6) als nieuwe stavingstukken gevoegd.

### 3.2. Nieuwe elementen

3.2.1. De verwerende partij voegt als bijlage bij haar nota met opmerkingen de COI Focus “*Venezuela – Houding van de autoriteiten ten aanzien van migratie*” van 13 mei 2024.

3.2.2. Op 24 oktober 2024 leggen de verzoekende partijen overeenkomstig artikel 39/76, § 1, tweede lid van de Vreemdelingenwet bij de Raad een aanvullende nota neer waarbij zij volgende nieuwe stavingstukken voegen:

- stuk 7: getuigenis van de regionaal coördinator van de verkiezingsraad voor de politieke organisatie *Mesa de la Unidad Democrática* in de staat Delta Amacuro;
- stuk 8: getuigenis van de secretaris van de afdeling onderwijs van de partij AD;
- stuk 9: getuigenis van de politiek secretaris van de partij AD;
- stuk 10: getuigenis van de secretaris-generaal van de partij AD.

Zij lichten toe dat uit de eerste getuigenis blijkt dat verzoeker tijdens de verkiezingen wel degelijk aanwezig was als getuige voor de oppositie en de verkiezingsfraude aan de kaak gesteld heeft. Zij wijzen erop dat in deze getuigenis grote bezorgdheid geuit wordt over de verkiezingen van juli 2024 en verwijzen naar algemene informatie met betrekking tot “*de groeiende onveiligheid en de steeds gewelddadigere en wijdverspreide willekeurige repressie*”. Met de tweede getuigenis wensen zij aan te tonen dat politieke tegenstanders door de huidige regering streng worden onderdrukt en Venezolanen die naar het land terugkeren als verraders worden gezien en worden geïntimideerd en lastiggevallen. De derde en de vierde getuigenis bevestigen verder verzoekers functies bij de partij AD en zijn betrokkenheid bij de verkiezingen van 2017, aldus de verzoekende partijen.

3.2.3. Op 25 november 2024 legt de verwerende partij overeenkomstig artikel 39/76, § 1, tweede lid van de Vreemdelingenwet bij de Raad een aanvullende nota neer waarin zij een analyse maakt van de veiligheidssituatie en de socio-economische en humanitaire situatie in Venezuela en verwijst naar de COI Focus “*Venezuela: Situatieschets*” van 26 september 2024 als bijkomende informatiebron.

### 3.3. Beoordeling

#### 3.3.1. Bevoegdheid

Inzake beroepen tegen beslissingen van de adjunct-commissaris beschikt de Raad over volheid van rechtsmacht. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingsdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van een Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St. Kamer* 2005-06, nr. 2479/001, p. 95-96 en 133).

Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van de verzoekende partijen daarop.

#### 3.3.2. Ontvankelijkheid van het middel

3.3.2.1. Luidens artikel 39/69, § 1, tweede lid, 4° van de Vreemdelingenwet moet het verzoekschrift op straffe van nietigheid “*een uiteenzetting van de feiten en middelen bevatten die ter ondersteuning van het beroep worden ingeroepen*”. Onder “*middel*” wordt begrepen een voldoende duidelijke omschrijving van de door de bestreden beslissing overtreden rechtsregel of rechtsprincipe en van de wijze waarop die rechtsregel of dat rechtsprincipe door de bestreden beslissing wordt geschonden (RvS 22 januari 2010, nr. 199.798). Te dezen voeren de verzoekende partijen de schending aan van de artikelen 48 en 48/2 van de Vreemdelingenwet, doch geven zij niet de minste toelichting over de wijze waarop zij deze artikelen geschonden achten. De Raad ziet overigens niet in op welke wijze de artikelen 48 en 48/2 *in casu* geschonden zouden zijn, nu zij slechts in algemene zin bepalen dat een vreemdeling als vluchteling of als persoon die in aanmerking komt voor subsidiaire bescherming kan worden erkend indien hij voldoet aan de daartoe gestelde voorwaarden in het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, respectievelijk artikel 48/4 van die wet. Voorts achten de verzoekende partijen de artikelen 1 en 4 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen geschonden, doch geven zij evenmin enige toelichting over de wijze waarop zij deze artikelen geschonden achten. De Raad ziet overigens niet in op welke wijze artikel 1 van deze wet, dat het toepassingsgebied ervan omschrijft, door de bestreden beslissingen geschonden zou (kunnen) zijn. Ten overvloede kan hier aan worden toegevoegd dat uit wat hieronder volgt (zie *infra*, onder punt 3.3.3.), blijkt dat de adjunct-commissaris de bestreden beslissingen formeel heeft gemotiveerd en dus geen toepassing heeft gemaakt van artikel 4 van voornoemde wet van 29 juli 1991, dat bepaalt dat in bepaalde welomschreven gevallen geen formele motivering vereist is.

#### 3.3.2.2. Het enige middel is, wat het voorgaande betreft, niet-ontvankelijk.

#### 3.3.3. De motieven van de bestreden beslissingen

De uitdrukkelijke motiveringsplicht, vervat in de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen en artikel 62 van de Vreemdelingenwet heeft tot doel de burger, zelfs wanneer een beslissing niet is aangevochten, in kennis te stellen van de redenen waarom de administratieve overheid ze heeft genomen, zodat kan worden beoordeeld of er aanleiding toe bestaat de

beroepen in te stellen waarover hij beschikt. De artikelen 2 en 3 van de genoemde wet van 29 juli 1991 verplichten de overheid ertoe in de akte de juridische en feitelijke overwegingen op te nemen die aan de beslissing ten grondslag liggen en dit op een “afdoende” wijze. Het begrip “afdoende” impliceert dat de opgelegde motivering in rechte en in feite evenredig moet zijn aan het gewicht van de genomen beslissing. De bestreden beslissingen moeten duidelijk het determinerend motief aangeven op grond waarvan de beslissingen werden genomen.

*In casu* wordt in de motieven van de eerste bestreden beslissing verwezen naar de toepasselijke rechtsregels, namelijk de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet. Tevens bevat de beslissing een motivering in feite, met name dat verzoeker de vluchtelingenstatus en de subsidiaire beschermingsstatus worden geweigerd omdat (A) hij er niet in geslaagd is het CGVS ervan te overtuigen dat hij zijn land heeft verlaten uit een gegronde vrees voor vervolging zoals bedoeld in het Verdrag van Genève, nu (i) het loutere feit dat een verzoeker in mindere of in meerdere mate politiek actief zou zijn geweest in Venezuela op zich niet kan volstaan om erkend te worden als vluchteling, (ii) hij niet aannemelijk maakt dat hij omwille van zijn politieke activiteiten een risico loopt op vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin, (iii) hij niet aannemelijk maakt dat hij zelf nog een risico op vervolging zou lopen omwille van het voormalig politiek engagement van zijn vader, en (iv) de door hem voorgelegde documenten niet in staat zijn bovenstaande vaststellingen te wijzigen, omdat (B) er niet gesteld kan worden dat de precaire socio-economische en humanitaire situatie in Venezuela het gevolg is van het opzettelijk handelen of nalaten van actoren en hij evenmin aantoonde dat hij bij een terugkeer naar Venezuela op intentionele en gerichte wijze onderworpen zou worden aan een onmenselijke behandeling, met name een situatie van extreme armoede waarbij hij niet in staat zou zijn om in zijn elementaire levensbehoeften te voorzien en omdat (C) er geen zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat burgers louter door hun aanwezigheid in Venezuela een reëel risico lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet. Deze vaststellingen en overwegingen worden in de eerste bestreden beslissing omstandig toegelicht.

Ook in de motieven van de tweede bestreden beslissing wordt verwezen naar de toepasselijke rechtsregels, namelijk de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet. Daarnaast bevat ook deze beslissing een motivering in feite, met name dat aan verzoekster de vluchtelingenstatus en de subsidiaire beschermingsstatus worden geweigerd omdat (i) uit haar verklaringen voor het CGVS blijkt dat zij haar verzoek om internationale bescherming baseert op dezelfde motieven die door haar echtgenoot, verzoeker *in casu*, werden aangehaald en er in zijn hoofde besloten wordt tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus, waarbij wordt verwezen naar de uitgebreide motivering zoals weergegeven in de eerste bestreden beslissing en (ii) het intra-familiaal geweld waarvan zij slachtoffer was, niet van die aard is dat er hieruit heden een nood aan internationale bescherming kan worden afgeleid en zij hier zelf ook geen vrees aan koppelt. Deze vaststellingen en overwegingen worden in de tweede bestreden beslissing omstandig toegelicht.

Aldus kunnen de motieven die de bestreden beslissingen onderbouwen op eenvoudige wijze in die beslissingen worden gelezen zodat de verzoekende partijen er kennis van hebben kunnen nemen en hierdoor tevens hebben kunnen nagaan of het zin heeft hiertegen de beroepsmogelijkheden aan te wenden waarover zij in rechte beschikken. Daarmee is aan de voornaamste doelstelling van de formele motiveringsplicht, zoals voorgeschreven in de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen en in artikel 62 van de Vreemdelingenwet, voldaan. De verzoekende partijen maken niet duidelijk op welk punt deze formele motivering hem niet in staat zou stellen te begrijpen op grond van welke juridische en feitelijke gegevens de bestreden beslissingen zijn genomen derwijze dat niet voldaan zou zijn aan het hiervoor uiteengezette doel van de formele motiveringsplicht. Daarnaast blijkt uit de uiteenzetting van het middel dat de verzoekende partijen de motieven van de bestreden beslissingen kennen, zodat het doel van de uitdrukkelijke motiveringsplicht *in casu* is bereikt (cf. RvS 21 maart 2007, nr. 169.217).

Een schending van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen en van artikel 62 van de Vreemdelingenwet wordt niet aangetoond.

#### 3.3.4. Beoordeling in het licht van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet

De verzoekende partijen verklaren niet naar hun land van herkomst, Venezuela, terug te kunnen keren omwille van verzoekers voormalige politieke activiteiten. Verzoekers vader zou enkele jaren politiek actief geweest zijn bij de partij COPEI en als algemeen secretaris voor de regering gewerkt hebben. In mei 2001 zou verzoekers vader gearresteerd zijn, vervolgens veertig dagen in de gevangenis gezeten hebben en in afwachting van zijn proces huisarrest gekregen hebben. Verzoekers vader zou uiteindelijk vrijgesproken zijn en met zijn politieke activiteiten gestopt zijn. In 2005 zou verzoeker zich zelf als militant bij de partij AD hebben aangesloten, zonder actief te zijn binnen deze partij. In 2016 zou hij zich actief beginnen inzetten zijn voor AD, waarna hij werd aangesteld als vertegenwoordiger van AD voor een kiesbureau en de procedure op de verkiezingsdag van 15 oktober 2017 superviseerde. Verzoeker zou die dag opgemerkt hebben dat er

verschillende electorale wetten werden geschonden en dit hebben aangeklaagd, waarna hem verteld werd dat hij zich gedeisd moest houden. Vervolgens zou verzoekers niet een boodschap van zijn tante, die vertegenwoordiger was van de regeringsgezinde partij PSUV, hebben overgebracht dat hij moest kalmeren, omdat zij anders vreesde dat hij zou worden gearresteerd. Tevens zouden er diezelfde dag politieambtenaren naar verzoekers huis gekomen zijn. Zij zouden echter weggegaan zijn toen zij merkten dat verzoeker er niet was. Nadat zijn moeder hem hiervan op de hoogte bracht, zou verzoeker drie dagen ondergedoken zijn bij L. G., de algemene secretaris van AD Tucupita. Nadat er een akkoord gesloten zou zijn tussen de verschillende partijen waarbij de verkiezingsuitslag werd aanvaard, zou verzoeker weer naar huis zijn gegaan. Een maand later zou verzoeker besloten hebben naar Chili te vertrekken, omdat een vriend van hem dit had voorgesteld, er daar mogelijkheden waren voor hem en omdat hij zich verbaasd en bedreigd voelde na het verkiezingsresultaat. Gedurende zijn verblijf in Chili zou verzoeker geheel gestopt zijn met zijn politieke activiteiten. Begin november 2022 beslisten de verzoekende partijen – verzoekster was verzoeker achterna gereisd naar Chili – terug te keren naar Venezuela, waar zij op 2 november 2022 terug aankwamen en bij verzoekers ouders in Tucupita introkken. Op 15 december 2022 zou verzoeker bezoek gekregen hebben van Z. N., die hem vroeg of hij van plan was om lang te blijven, naar eigen zeggen om te weten wie alimentaire steun zou krijgen. Op 5 april 2023 zouden de verzoekende partijen bezoek hebben gekregen van drie leden van de colectivo's die een wapen zouden hebben gericht op verzoekster en tegen verzoeker zouden hebben gezegd dat hij niet meer betrokken mocht geraken bij politieke activiteiten, omdat ze anders met hem hetzelfde zouden doen als wat er met zijn vader was gebeurd, of erger. Naar aanleiding van dit incident zouden de verzoekende partijen besloten hebben Venezuela te verlaten en naar België te komen om internationale bescherming in te dienen.

In navolging van de adjunct-commissaris stelt de Raad vast dat niet wordt betwist dat verzoeker politiek actief was in Venezuela, hij zich in 2015 aansloot bij de partij AD en zich vanaf 2016 actief inzette voor deze partij. Evenmin wordt betwist dat verzoeker op 15 oktober 2017 werd aangesteld als vertegenwoordiger van AD voor het kiesbureau in de parochie Jose Sucre, waar zijn opdracht erin bestond het correcte verloop van de verkiezingen te superviseren. Wat dit betreft, dient de Raad de adjunct-commissaris bij te treden waar zij in de bestreden beslissingen overweegt dat uit de beschikbare landeninformatie geenszins blijkt dat er in Venezuela sprake is van een systematische vervolging omwille van politieke redenen in die zin dat het louter lidmaatschap van of sympathie voor een oppositiepartij *ipso facto* tot problemen leidt, waardoor het loutere feit dat een verzoeker om internationale bescherming in mindere of meerdere mate politiek actief zou zijn geweest in Venezuela op zich niet kan volstaan om erkend te worden als vluchteling, en een individuele beoordeling derhalve noodzakelijk blijft. De adjunct-commissaris licht dit in de bestreden beslissingen op goede gronden als volgt toe:

*“Het CGVS ontkent of betwist geenszins dat er heden in Venezuela sprake is van intimidatie en repressie van opposanten en critici van de Venezolaanse regering. Uit de beschikbare landeninformatie (COI Focus Venezuela. Behandeling van opposanten van 8 december 2022 en EUAA: Venezuela Country Focus van november 2023, beschikbaar op [https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2023\\_11\\_EUAA\\_COI\\_Report\\_Venezuela\\_Country\\_Focus.pdf](https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2023_11_EUAA_COI_Report_Venezuela_Country_Focus.pdf)) blijkt dat vakbondsactivisten, journalisten, mensenrechtenactivisten, politiek opposanten en NGO-medewerkers geïsoleerd kunnen worden door het regime. Zo kunnen ze te maken krijgen met bedreiging, intimidatie, stigmatisering en/of arrestaties. Uit de geraadpleegde informatie blijkt bovendien dat deze arrestaties arbitrair kunnen plaatsvinden waardoor iedereen die oppositieactiviteiten ontwikkelt potentieel risico loopt.*

*Echter, uit deze informatie blijkt eveneens dat het aantal politiek gemotiveerde arrestaties de afgelopen jaren sterk is afgenomen. Waar de massademonstraties, dewelke plaatsvonden van 2017 tot 2019, telkens gepaard gingen met een golf van massa-arrestaties, is er de afgelopen jaren een andere evolutie waar te nemen. Uit de beschikbare bronnen komt naar voren dat het aantal arrestaties van politieke opposanten de afgelopen jaren relatief beperkt blijft en geenszins de proporties aanneemt van de periode voor 2020. Deze evolutie valt volgens de geraadpleegde bronnen te verklaren door het lagere aantal demonstraties tegen het regime en de oppositie die op minder steun van de bevolking kan rekenen, waardoor de gevestigde autoriteiten zich minder bedreigd voelen, maar ook de Venezolaanse autoriteiten die op zoek zijn naar internationale legitimiteit en zich terughoudender opstellen door de onderzoeken van de VN-missie en het Internationaal Strafhof.*

*Uit de geraadpleegde bronnen blijkt geenszins dat er in Venezuela sprake is van een systematische vervolging omwille van politieke redenen in die zin dat het louter lidmaatschap van of sympathie voor een oppositiepartij *ipso facto* leidt tot problemen met de Venezolaanse autoriteiten. Daarom kan het loutere feit dat een verzoeker in mindere of meerdere mate politiek actief zou zijn geweest in Venezuela op zich niet volstaan om erkend te worden als vluchteling. Een individuele beoordeling van de vraag naar internationale bescherming blijft derhalve noodzakelijk.”*

De Raad wijst erop dat het aan de verzoekende partijen toekomt deze motieven aan de hand van concrete argumenten en elementen in een ander daglicht te stellen, waartoe zij, door louter te stellen dat bovenstaande analyse onvoldoende en onvolledig is en de gevolgtrekking van de adjunct-commissaris zonder meer tegen te spreken, onder verwijzing naar dezelfde informatie waarop bovenstaande analyse is

gebaseerd, in gebreke blijven. Waar zij ter terechtzitting stellen dat de situatie in Venezuela is geëvolueerd sinds de bekendmaking van de resultaten van de laatste presidentsverkiezing en zij een effect vrezen op verzoeker omwille van zijn vroegere politieke activiteiten, herhaalt de Raad dat uit de beschikbare informatie geenszins blijkt dat er in Venezuela sprake is van een systematische vervolging omwille van politieke redenen in die zin dat het louter lidmaatschap van of sympathie voor een oppositiepartij *ipso facto* tot problemen leidt. Zij kunnen tevens niet gevolgd worden waar zij stellen dat de adjunct-commissaris de door haar geraadpleegde bronnen niet specifiek aanhaalt, daar in bovenstaande motivering kan gelezen worden dat deze analyse gebaseerd is op de COI Focus “*Venezuela: behandeling van opposanten*” van 8 december 2022 en de “*Country Focus: Venezuela*” van EUAA van november 2023.

Aangaande de gebeurtenissen op de verkiezingsdag van 15 oktober 2017, motiveert de adjunct-commissaris in de bestreden beslissingen voorts op goede gronden als volgt in hoofde van verzoeker:

*“U maakte echter niet aannemelijk dat u omwille van uw politieke activiteiten een risico loopt op vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie van Genève. Zo verklaart u op 15 oktober 2017 voor het eerst problemen te hebben gekend omwille van uw politiek engagement nadat u opmerkingen had gemaakt over het verloop van de verkiezingsdag. U merkte die dag op dat verschillende electorale wetten werden geschonden en nadat de verkiezing was afgerond ontstond er een discussie tussen u en verschillende regeringsgezinde personen. Nadien raadde uw nicht u uit bezorgdheid – en op vraag van uw tante – aan dat u zich moest bedaren of u anders het risico liep om opgepakt te worden, waarna u naar de partijzetel bent gebracht. Diezelfde avond zijn politieagenten naar uw huis gekomen op zoek naar u. Nadat ze merkten dat u niet thuis was, zijn zij weer vertrokken. Uw moeder bracht u hiervan op de hoogte en u dook drie dagen onder bij L(...) G(...). Nadat er een akkoord werd gesloten tussen de verschillende partijen en L(...) G(...) aangaf dat zij de verkiezingsuitslag ging aanvaarden, keerde u terug naar huis (zie notities persoonlijk onderhoud CGVS d.d. 04.04.2024 (verder NPO), p. 18-19).*

*Hoewel deze voorvallen op de verkiezingsdag van 15 oktober 2017 niet betwist worden, dient opgemerkt dat deze niet ernstig genoeg zijn om te kunnen gewagen van een vrees voor vervolging in de zin van de Conventie. Zo dient vastgesteld dat u zelf aangeeft dat uw tante uit bezorgdheid haar dochter naar u stuurde om u te kalmeren, omwille van jullie familieband (NPO, p. 22). Als u dan gevraagd wordt naar meer details en uitleg over de ‘bedreigingen’ die uw tante had opgevangen, geeft u toe dat u niet echt bedreigd was, dat dit louter uw eigen veronderstellingen en intuïtie waren en u eigenlijk niet weet of uw tante iets gehoord had of het louter geruchten waren (ibid.).”*

De verzoekende partijen betogen in hun verzoekschrift dat uit de gebeurtenissen die zich voordeden op de verkiezingsdag van 15 oktober 2017 blijkt hoe zichtbaar verzoekers profiel als politiek tegenstander was, wat “*zijn vrees en risico’s tegenover de autoriteiten*” bevestigt. De verzoekende partijen gaan er met dit betoog echter aan voorbij dat, hoewel de gebeurtenissen op de verkiezingsdag in 2017 niet ter discussie staan, zij er niet in slagen aannemelijk te maken dat er hieruit ten aanzien van verzoeker een gegronde vrees voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin zou zijn voortgekomen, in acht genomen dat verzoeker zijn politieke activiteiten stopzette op het moment dat hij naar Chili vertrok in november 2017 en hij deze in de daarop volgende jaren niet meer opnieuw opnam, ook niet na zijn terugkeer naar Venezuela in november 2022, en er geen concrete en geloofwaardige indicaties zijn dat verzoeker sinds de gebeurtenissen van 2017 in de specifieke negatieve aandacht van de Venezolaanse autoriteiten stond (zie *infra*). Bovendien stelt de Raad vast dat, waar zij in hun verzoekschrift verwijzen naar informatie over L. G., waaruit blijkt dat deze persoon inderdaad kandidaat was voor de deelstaat Delta Amacuro en zij bedreigd werd door regeringsgezinde personen, dit *in casu* niet betwist wordt doch louter betrekking heeft op L. G. en niet op verzoeker en de persoonlijke feiten waarop hij en verzoekster zich beroepen in het kader van hun verzoeken om internationale bescherming.

De verzoekende partijen kunnen verder niet overtuigen waar zij aanvoeren dat verzoekers tante hem vertelde dat er bedreigingen tegen hem werden geuit en zij toegang had tot zeer concrete en betrouwbare informatie van de regeringspartij PSUV. Zo verzoeker inderdaad tijdens zijn persoonlijk onderhoud op het CGVS verklaarde dat zijn tante vertegenwoordiger was van de regeringsgezinde partij, legde hij tevens uit dat zijn tante uit bezorgdheid zijn nicht naar hem stuurde om hem te kalmeren, maar er geen sprake was van concrete bedreigingen tegen hem en hij eigenlijk niet weet of zijn tante werkelijk iets had gehoord of dat dit louter geruchten waren (administratief dossier (hierna: AD), stuk 4 + B, ‘Bijkomende informatie’, notities van het persoonlijk onderhoud van verzoeker, p. 18 en 22). Door in voorliggend verzoekschrift louter (*post factum*) te beweren dat er wel concrete bedreigingen waren, kunnen de verzoekende partijen dit dan ook niet weerleggen. Waar zij in dit kader nog een document voorleggen om de banden met de regeringsgezinde partij van verzoekers tante te bewijzen (stukkenbundel verzoekende partijen, stuk 5), wijst de Raad erop dat de contacten van verzoekers tante met deze partij niet worden betwist, maar zij niet kunnen overtuigen aangaande de vermeende bedreigingen waarvan zijn tante hem op de hoogte heeft gebracht. Bovendien dient de Raad vast te stellen dat dit document niet gepaard gaat met een voor eensluidend verklaarde vertaling daarvan conform artikel 8 van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de

rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, zodat er geen rekening mee kan worden gehouden.

Aangaande het vervolg van de gebeurtenissen op de verkiezingsdag, motiveert de adjunct-commissaris in de bestreden beslissingen terecht als volgt in hoofde van verzoeker:

*“Betreffende het huisbezoek van de politie bij uw moeder, dient benadrukt dat de politie gewoon terug weg is gegaan nadat zij vaststelden dat u niet ter plaatse was, zonder een boodschap na te laten, verdere instructies te geven of nog enig gevolg te geven aan deze actie (NPO, p. 23). Ook is de politie in de daaropvolgende dagen niet meer bij u thuis langsgekomen (ibid.). Toen u nadat u drie dagen bij L(...) G(...) had verbleven opnieuw terugkeerde naar huis en u nog een maand in het land bleef, was er evenmin nog enig contact met de autoriteiten en kende u geen verdere problemen (ibid.).”*

Door in hun verzoekschrift te stellen dat het ongepast is *“om verzoeker het gedrag van de politieagenten tijdens het bezoek aan de woning van de moeder van [verzoeker] te verwijten”*, doen de verzoekende partijen geen afbreuk aan de vaststelling dat de politie slechts een keer langsgekomen zou zijn, en zij nadien verzoeker niet meer lastiggevallen zouden hebben of op zoek zouden gegaan zijn naar hem. Ter verklaring van het feit dat verzoeker, nadat hij gedurende drie dagen was ondergedoken, nog een maand in het land bleef zonder contact met de autoriteiten en zonder verdere problemen te hebben gehad, lichten de verzoekende partijen toe dat de onregelmatigheden die verzoeker had geconstateerd niet meer aan de orde waren omdat er een akkoord was bereikt met de verschillende partijen over de verkiezingsuitslag en hij daarom niet werd lastiggevallen. In dit kader merkt de Raad op dat, als verzoeker omwille van het akkoord geen verdere problemen kende, hij niet verklaart waarom hij erna dan toch nog naar Chili vertrok en hij na zijn terugkeer uit Chili opnieuw lastiggevallen zou zijn. Waar zij nog opmerken dat verzoeker in de periode voor zijn vertrek naar Chili zijn woning niet vaak verliet, maakt verzoeker niet duidelijk waarom dit noodzakelijk was, daar hij stelt dat er een akkoord bereikt was en de onregelmatigheden niet meer aan de orde waren. Bovendien wijst de Raad erop dat, waar de verzoekende partijen in hun verzoekschrift stellen dat verzoeker naar Chili ging omdat *“hij vreesde voor zijn leven en lichamelijke integriteit als hij in Venezuela zou blijven”*, hij tijdens zijn persoonlijk onderhoud op het CGVS stelde dat hij Venezuela tevens verliet omdat hij een ‘voorstel’ kreeg van een vriend uit Chili (AD, stuk 4 + B, ‘Bijkomende informatie’, notities van het persoonlijk onderhoud van verzoeker, p. 19). De verzoekende partijen kunnen met hun betoog dan ook niet overtuigen dat de gebeurtenissen van en volgend op de verkiezingsdag van 15 oktober 2017 ernstig genoeg waren om een vrees voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin uit te maken.

Wat betreft de gebeurtenissen die zich zouden voorgedaan hebben sinds verzoekers vertrek naar Chili, respectievelijk na zijn terugkeer naar Venezuela vijf jaar later, overweegt de adjunct-commissaris in de bestreden beslissingen op goede gronden als volgt in hoofde van verzoeker:

*“U bent vervolgens op 18 november 2017 vertrokken naar Chili en u bent daar vijf jaar gebleven (NPO, p. 19). U heeft in Chili niet meer aan politiek gedaan, heeft geen contact gehad met de partij en pas bij terugkeer naar Venezuela namen verschillende partijleden opnieuw contact op met u (NPO, p. 14-15 en p. 18-19). Gedurende de periode dat u zich in Chili bevond heeft uw familie ook geen problemen gekend en hebben de autoriteiten u ook niet meer gezocht (NPO, p. 23). Bij uw terugkeer werd u gecontacteerd door verschillende leden van de partij, maar u had geen enkele intentie om nog in de politiek te stappen (NPO, p. 14-15). U verklaart immers terug naar Venezuela te zijn gekeerd omdat u uw familieleden miste, u wilde trouwen met E(...) M(...) L(...) G(...) en u bepaalde activiteiten op economisch vlak wilde ontwikkelen (NPO, p. 15).*

*U haalt verder het incident op 15 december 2022 aan waarbij Z(...) N(...) u vroeg of u nog eens het land ging verlaten omdat ze wilde weten of u nood had aan alimentaire steun (NPO, p. 23-24). Hieruit kan echter bezwaarlijk blijken dat u vervolgd werd en uw leven in gevaar was. U werd bovendien gedurende de vier hierop volgende maanden volledig met rust gelaten.*

*Waar u nog aanhaalt dat op 5 april 2024 drie mannen uw huis zijn binnengedrongen moet op verschillende vaststellingen worden gewezen die de geloofwaardigheid ervan ondermijnen. Zo is het volstrekt onduidelijk waarom die drie mannen u na vijf jaar afwezigheid uit Venezuela mét bovendien volledige stopzetting van uw politieke activiteiten opeens zouden bedreigen terwijl er geen indicaties waren dat u terug in de politiek zou stappen. Hoewel u wel nog sporadische contacten had met voormalige partijleden, geeft u zelf expliciet aan dat u geen enkele intentie had om terug aan politiek te doen (NPO, p. 14-15). Verder kan u geen enkele informatie verschaffen over de identiteit van de mannen. U verklaart dat u hen niet kende en u hen nog nooit van uw leven gezien had (NPO, p. 24). Ook bent u na dit voorval nog iets meer dan twee maanden in Venezuela gebleven zonder problemen te hebben gekend en heeft u ook geen problemen gekend bij uw vertrek uit de luchthaven in Venezuela (NPO, p. 17 en 24).”*

De verzoekende partijen beperken zich in hun verzoekschrift tot blote beweringen waar zij stellen dat na hun terugkeer naar Venezuela verschillende hooggeplaatste vertegenwoordigers verzoekers huis bezochten, en hieruit afleiden dat verzoeker dus een *“hoog profiel had bij de autoriteiten zodra hij terugkeerde naar Venezuela”*. Verzoeker betwist niet dat er geen enkele indicatie is dat hij op het moment van zijn vertrek naar

Chili en gedurende zijn jarenlange verblijf aldaar door de Venezolaanse autoriteiten zou zijn gezocht omwille van zijn (vroegere) politieke activiteiten. Verzoeker was op het moment van zijn terugkeer naar Venezuela eind 2022 al vijf jaar niet meer politiek actief en had ook geen enkele intentie om opnieuw in de politiek te stappen. Waar verzoeker na zijn terugkeer naar Venezuela eind 2022 mogelijk gecontacteerd werd door leden van AD die hem voorstelden om zich terug te engageren voor de partij, kan gelet op het geheel van voormelde omstandigheden niet worden aangenomen dat deze loutere contacten en voorstellen hem tot een “*hoog profiel*” zouden hebben gemaakt bij de autoriteiten, gesteld dat deze hem bij terugkeer naar Venezuela in het oog zouden hebben gehouden, wat uit niets blijkt.

Aangaande het bezoek van Z. N. op 15 december 2022 stellen de verzoekende partijen dat het geen twijfel lijdt dat de autoriteiten aan het controleren waren of verzoeker in Venezuela zou blijven. De Raad stelt vast dat dit een loutere speculatie is van de verzoekende partijen, en uit dit bezoek geenszins blijkt dat verzoeker door de autoriteiten in de gaten werd gehouden, laat staan vervolgd werd, temeer in de volgende vier maanden hij volledig met rust werd gelaten, zoals door de adjunct-commissaris in de bestreden beslissingen terecht wordt gemotiveerd.

Waar zij verder aangaande het bezoek van de drie mannen aan verzoekers huis louter beweren dat er in de ogen van de Venezolaanse autoriteiten duidelijke aanwijzingen waren dat verzoeker zou terugkeren in de politiek omdat hij nog steeds contact onderhield met partijleden, maken zij niet helder waarom deze mannen, waarover zij geen enkele informatie konden geven, verzoeker, na vijf jaar afwezigheid, ineens zouden bedreigen, temeer hij duidelijk aangegeven heeft niet voor het uitoefenen van politieke activiteiten te zijn teruggekeerd naar Venezuela (AD, stuk 4 + B, ‘Bijkomende informatie’, notities van het persoonlijk onderhoud van verzoeker, p 14 - 15) en hij zich gedurende de acht maanden dat hij zich terug in Venezuela bevond niet liet met politieke activiteiten. Zij stellen verder dat zij zich in de twee maanden na dit voorval en voor hun vertrek uit Venezuela verborgen hielden. De Raad merkt echter op dat zij gewoon in het huis van verzoekers ouders bleven wonen en zij een onderneming in kledij hadden, waardoor zij niet kunnen overtuigen dat zij zich effectief verborgen hielden voor de autoriteiten of een schuilplaats zochten (AD, stuk 4 + B, ‘Bijkomende informatie’, notities van het persoonlijk onderhoud van verzoekster, p. 8 – 9; AD, stuk 4 + B, ‘Bijkomende informatie’, notities van het persoonlijk onderhoud van verzoeker, p. 10).

De verzoekende partijen zijn niet ernstig waar zij in hun verzoekschrift opperen dat het niet zeker is dat de luchthavendiensten in contact staan met de autoriteiten, “*zeker niet voor dergelijke informele controles*”. Er mag van worden uitgegaan dat de met de grenscontrole belaste diensten op de luchthaven wel degelijk in contact staan met de autoriteiten en toegang hebben tot de lijsten van gezochte personen om te kunnen verhinderen dat deze personen het land ontvluchten. Dat de verzoekende partijen het land zonder problemen konden verlaten, ondanks dat hun paspoorten op de luchthaven verschillende keren werden gecontroleerd, is dan ook een duidelijke indicatie dat verzoeker niet in het vizier van de autoriteiten stond. Verder houdt de suggestie dat verzoeker bewust niet tegengehouden werd op de luchthaven omdat de autoriteiten kunnen uitgekeken hebben naar zijn vertrek, geen steek. Indien verzoeker daadwerkelijk door de autoriteiten zou zijn gezocht omwille van zijn (vroegere) politieke activiteiten en hij voor hen een bedreiging zou vormen, kan niet worden ingezien waarom zij er vrede mee zouden nemen dat hij die activiteiten in het buitenland mogelijk opnieuw opneemt of van daaruit op andere manieren zijn steun verleent aan de oppositie.

Het feit dat, behalve zijn vader in het verleden, geen van verzoekers familieleden politiek actief is, verklaart niet dat zij sinds verzoekers vertrek uit Venezuela met rust gelaten worden, indien de autoriteiten nog steeds naar verzoeker op zoek zijn.

Waar zij ter staving van het contact met de partijleden verschillende getuigenissen van partijleden neerleggen (stukkenbundel verzoekende partijen, stuk 6), waarvan zij de vertaling bij aanvullende nota voegen (aanvullende nota van de verzoekende partijen neergelegd op 24 oktober 2024, stuk 7 - 10), wijst de Raad erop dat dit geen originele stukken maar fotokopieën betreffen. Aan gemakkelijk door knip- en plakwerk te fabriceren fotokopieën kan slechts een beperkte bewijswaarde worden verleend (cf. RvS 25 juni 2004, nr. 133.135). Hoe dan ook blijken deze getuigenissen te dateren van na de verzoekende partijen hun vertrek uit Venezuela en kunnen zij dan ook niet dienen ter staving van het contact dat verzoeker gehad zou hebben met deze mensen voor zijn vertrek. Bovendien kan hieruit niet afgeleid worden dat verzoeker effectief omwille van het contact met zijn voormalige collega's gevisieerd zou worden door de autoriteiten.

In navolging van de adjunct-commissaris stelt de Raad vast dat de verzoekende partijen er niet in geslaagd zijn aannemelijk te maken dat verzoeker voor zijn komst naar België in de specifieke negatieve aandacht stond van de Venezolaanse autoriteiten. Er zijn dan ook geen indicaties aanwezig dat verzoeker bij een eventuele terugkeer naar Venezuela problemen zal ondervinden omwille van zijn voormalige en reeds vele jaren geleden stopgezette politieke activiteiten bij AD.

Aangaande de problemen die verzoekers vader in het verleden gekend heeft, motiveert de adjunct-commissaris in de bestreden beslissingen op goede gronden als volgt in hoofde van verzoeker:

*“Verder haalt u aan dat uw vader problemen heeft gekend omwille van zijn voormalige politieke activiteiten en u hierdoor (vermoedelijk) ook problemen kende (NPO, p. 11). Hoewel niet wordt betwist dat uw vader omwille van zijn politieke activiteiten problemen heeft gekend, moet opgemerkt worden dat deze feiten lang geleden plaatsvonden en uw vader na de afhandeling van zijn rechtszaak geen problemen meer heeft gekend. U haalt aan dat uw vader in 2003 volledig werd vrijgesproken en hij toen zelf besliste om zijn politieke activiteiten stop te zetten (NPO, p. 18 en 20). Uw vader ging daarna met pensioen en hoewel hij eerst (onterecht) geen pensioen trok, slaagde uw vader er zelfs in de staat haar ongelijk te laten toegeven, het onterecht ingehouden geld te recupereren en als voormalig leerkracht een pensioen te ontvangen (NPO, p. 21). Sindsdien kende uw vader geen problemen meer omwille van zijn (stopgezette) politieke activiteiten (ibid.). U maakt dan ook niet aannemelijk dat u zelf nog risico op vervolging zou lopen omwille van het voormalig politiek engagement van uw vader.”*

Deze motieven zijn pertinent, terecht en vinden steun in het administratief dossier. Door in hun verzoekschrift opnieuw te verwijzen naar de problemen van verzoekers vader en te herhalen dat verzoeker vreest dat hem hetzelfde zal overkomen, brengen de verzoekende partijen geen concrete elementen aan die afbreuk kunnen doen aan bovenstaande motieven.

Verder dient nog te worden vastgesteld dat de verzoekende partijen de volgende motieven van de tweede bestreden beslissing geheel onverlet laten in hun verzoekschrift:

*“Aangaande het intra-familiaal geweld waarvan u slachtoffer bent geweest toen u jong was (NPO2, p. 4-5), moet er vooreerst op gewezen worden dat hoe verwerpelijk deze gebeurtenissen ook zijn, deze niet van die aard zijn dat er hieruit heden een nood aan internationale bescherming in uw hoofde kan worden afgeleid. U koppelt hier zelf ook geen vrees aan. Gevraagd naar uw vrees bij terugkeer naar Venezuela verwijst uw immers specifiek naar uw vrees omwille van de problemen die uw man kende door zijn politieke activiteiten (NPO2, p. 13).”*

Deze motieven zijn pertinent, terecht en vinden steun in het administratief dossier en worden, aangezien zij door de verzoekende partijen geheel ongemoeid worden gelaten, door de Raad overgenomen en beschouwd als zijnde hier hernomen.

De verzoekende partijen voeren in hun verzoekschrift aan dat verzoekster psychologische begeleiding nodig heeft vanwege de problemen die ze als kind heeft ondervonden door huiselijk geweld en zijn van mening dat dit niet op geldige wijze in aanmerking is genomen bij de beoordeling van haar verzoek om internationale bescherming. De Raad wijst erop dat, hoewel verzoekster tijdens haar persoonlijk onderhoud op het CGVS aanhaalde dat zij psychologische begeleiding krijgt in het opvangcentrum omwille van de problemen die zij heeft gekend in haar kindertijd (AD, stuk 4 + B, 'Bijkomende informatie', notities van het persoonlijk onderhoud van verzoekster, p. 3 – 4), zij tot op heden geen attest ter staving hiervan voorlegt. De Raad kan in navolging van de adjunct-commissaris slechts vaststellen dat verzoekster voorafgaand aan haar persoonlijk onderhoud op het CGVS geen bijzondere procedurele noden, omwille van haar mentale gezondheidstoestand of om andere redenen, kenbaar heeft gemaakt (AD, stuk 7 + B, Vragenlijst 'bijzondere procedure noden' DVZ) en dat niet blijkt, noch uit de bijgebrachte stukken noch uit de notities van het persoonlijk onderhoud, dat verzoekster vanwege haar mentale gezondheidssituatie niet in staat zou zijn geweest om volwaardige verklaringen af te leggen in het kader van haar verzoek om internationale bescherming. Verzoekster bleek tijdens haar persoonlijk onderhoud in staat te zijn haar vluchtmotieven en de redenen waarom zij thans niet meer kan of wil terugkeren naar haar land van herkomst uiteen te zetten en de haar hierover gestelde vragen op afdoende wijze te beantwoorden. Verzoekster noch haar advocaat hebben aangegeven dat haar psychische kwetsbaarheid haar verhinderd zou hebben om correcte en volledige verklaringen af te leggen. Verzoekster laat bovendien na *in concreto* aan te tonen dat, waar of op welke wijze haar psychische toestand haar verklaringen zou hebben beïnvloed. Evenmin toont zij aan dat of op welke wijze dit van invloed zou zijn geweest op de bestreden motivering en beslissing. De Raad merkt in dit verband nog op dat elk gehoorgesprek stress en emoties met zich meebrengt, maar dat dit geen afbreuk doet aan de plicht om het vluchtrelaas zo correct en volledig mogelijk te vertellen (RvS 5 januari 2007, nr. 166.377).

Voorts hekelen de verzoekende partijen in hun verzoekschrift dat hun vrees voor de autoriteiten omwille van het feit dat ze naar Europa zijn gereisd helemaal niet werd geanalyseerd door de adjunct-commissaris. Zij verwijzen naar de COI Focus *“Venezuela: houding van de autoriteiten ten aanzien van migratie”* van 13 mei 2024 en voeren aan dat de autoriteiten verzoeker zullen *“isoleren, mishandelen en brutaal ondervragen om te weten te komen of hij een bedreiging voor hen vormt en welke stappen hij heeft ondernomen”*. De Raad betwist niet dat uit deze informatie blijkt dat de verzoekende partijen bij een terugkeer mogelijk onderworpen zullen worden aan een uitgebreide controle, maar stelt dat uit deze informatie verder blijkt dat elk jaar duizenden Venezolanen op vrijwillige basis terugkeren naar Venezuela zonder dat hierover problemen worden gerapporteerd. Er kan aldus niet uit de beschikbare informatie afgeleid worden dat alle terugkeerders systematisch worden vastgehouden of gearresteerd. Het loutere feit dat terugkerende

afgewezen verzoekers bij binnenkomst in Venezuela mogelijk worden ondervraagd en aangehouden in het kader van een veiligheidsbeoordeling kan op zich bezwaarlijk leiden tot het besluit dat er in hoofde van de verzoekende partijen een gegronde vrees voor vervolging of een reëel risico op het lijden van ernstige schade kan worden aangenomen.

Nog daargelaten dat, gelet op de hoger gedane vaststellingen, bezwaarlijk kan volgehouden worden dat de verzoekende partijen “een coherent relaas afgelegde[n], zonder tegenstrijdigheden over de essentiële elementen”, wijst de Raad erop dat de ongeloofwaardigheid van een vluchtrelaas niet alleen kan worden afgeleid uit tegenstrijdigheden, maar ook uit omissies en vage, ongeloofwaardige en onaannemelijke verklaringen. De Raad stelt vast dat de adjunct-commissaris in de bestreden beslissingen op genoegzame wijze heeft uiteengezet waarom de verzoekende partijen hun vrees voor vervolging niet aannemelijk maken. Deze concrete en pertinente vaststellingen en overwegingen, die draagkrachtig zijn en steun vinden in het administratief dossier, worden door de verzoekende partijen geenszins weerlegd of ontkracht.

De door de verzoekende partijen neergelegde documenten kunnen bovenstaande analyse niet wijzigen (AD, stuk 5 + B, ‘Documenten’). Hun paspoorten, identiteitskaarten, verzoeksters geboortecertificaat, hun huwelijksakte, verzoeksters Belgisch werkcontract en hun universitaire diploma’s dienen louter ter staving van hun identiteit, nationaliteit, familieband, werk en opleiding, maar houden geen verband met hun vluchtmotieven. Verzoekers werkdocumenten van AD en foto’s van zijn politieke activiteiten, hebben betrekking op zijn voormalig lidmaatschap van AD, wat *in casu* niet wordt betwist. De documenten aangaande de aanhouding van verzoekers vader en de foto’s van diens politieke activiteiten, hebben betrekking op de voormalige problemen van verzoekers vader, die evenmin ter discussie staan. Wat betreft de foto’s van de vermeende vervolgers van verzoeker, stelt de Raad vast dat uit deze foto’s niet kan worden afgeleid wie de personen op deze foto’s zijn. Bovendien kan aan dergelijke privéfoto’s slechts een beperkte bewijswaarde worden toegekend, daar zij door mogelijke manipulatie en enscenering van locatie en omstandigheden geen garantie bieden over de authenticiteit van wat erop wordt afgebeeld. Tenslotte kan verzoekers vliegticket staven dat hij naar Chili ging, maar houdt dit evenmin verband met de verzoekende partijen hun vluchtmotieven.

De verwijzing in het verzoekschrift naar algemene informatie over de situatie van politieke tegenstanders in Venezuela is, in het licht van de vaststelling dat de verzoekende partijen de door hen aangevoerde vervolgingsvrees niet aannemelijk maken, niet dienstig.

De getuigenis van de regionaal coördinator van de verkiezingsraad voor de politieke organisatie *Mesa de la Unidad Democrática* in de staat Delta Amacuro, die de verzoekende partijen middels hun aanvullende nota op 24 oktober 2024 bijbrengen (aanvullende nota verzoekende partijen, stuk 7), betreft een fotokopie, waaraan, zoals reeds hoger gesteld, maar een beperkte bewijswaarde kan worden verleend. In zoverre zij met dit stuk verzoekers rol als getuige voor de oppositie tijdens de verkiezingen van 2017, alsook het incident waarbij verzoeker in conflict kwam met aanhangers van de regeringspartij, wensen te staven, dient te worden herhaald dat noch verzoekers politieke activiteiten, noch de gebeurtenissen op de verkiezingsdag van 15 oktober 2017 worden betwist. Dat verzoeker door de autoriteiten wordt vervolgd en op heden niet naar Venezuela kan terugkeren, kan hieruit niet blijken. De verwijzing naar het lot van landgenoten die worden gevangen gehouden of vervolgd door het regime omwille van hun steun aan de oppositie en naar de repressie volgend op de presidentsverkiezingen van 28 juli 2024 is in dit verband niet dienstig. Met betrekking tot de drie getuigenissen van partijleden gevoegd bij het verzoekschrift, waarvan de verzoekende partijen een vertaling voegen bij hun aanvullende nota, is hoger reeds opgemerkt dat het tevens fotokopieën betreft met een beperkte bewijswaarde. In zoverre in de eerste getuigenis (stuk 8) kan worden gelezen dat politieke tegenstanders van de huidige regering zwaar worden onderdrukt en dat vele Venezolanen die naar hun land terugkeren als verraders worden beschouwd en lastiggevallen, blijken hieruit geen concrete indicaties dat de verzoekende partijen omwille van verzoekers vroegere politieke activiteiten dan wel omwille van het loutere feit dat zij om internationale bescherming hebben verzocht in het buitenland een gegronde vrees voor vervolging hebben bij terugkeer naar hun land van herkomst. Waar de verzoekende partijen middels de tweede en derde getuigenis (stukken 9 en 10) verzoekers vroegere functie als algemeen secretaris van een van de afdelingen van de partij AD alsook zijn betrokkenheid bij de verkiezingen van 2017 wensen aan te tonen, dient er andermaal op te worden gewezen dat deze elementen *in casu* niet ter discussie staan. In tegenstelling tot wat de verzoekende partijen betogen, en zoals hoger reeds beargumenteerd, kan hieruit niet worden besloten tot verzoekers bijzondere zichtbaarheid in de ogen van de Venezolaanse autoriteiten. De Raad merkt nog op dat in deze getuigenissen zeer sterk de nadruk wordt gelegd op verzoekers rol als politieke leider en de grote meerwaarde die hij zou hebben betekend voor AD in de periode voorafgaand aan zijn vertrek uit Venezuela in 2023, hetgeen klemmt met de vaststellingen dat verzoeker, blijkens zijn eigen verklaringen, zijn politieke activiteiten gestaakt heeft op het moment van zijn vertrek naar Chili in november 2017, hij na zijn terugkeer naar Venezuela eind 2022 niet ingegaan is op voorstellen van partijleden om opnieuw actief te worden voor AD en hij tot op heden geen contact heeft met de partij (AD, stuk 4+ B, ‘Bijkomende informatie’, notities van het persoonlijk onderhoud van verzoeker, p. 14 - 15). Gelet op

verzoekers reeds jaren geleden gestaakte activiteiten voor AD, zijn gebrek aan interesse in een heropstart van deze activiteiten bij terugkeer naar Venezuela en het feit dat de partijleden met wie hij op heden contact zou hebben hiervan op de hoogte zijn, houdt het beeld dat van verzoeker in deze getuigenissen wordt geschetst, met name dat van een politieke leider die noodgedwongen zijn werkzaamheden moest staken en in wiens afwezigheid de politieke strijd wordt voortgezet door de andere militanten, die reikhalzend uitkijken tot verzoeker terug is in het land om zijn rol binnen de partij opnieuw op te nemen, geen steek. Het voorgaande bevestigt slechts het gesolliciteerde karakter van deze getuigenissen, die, zoals hoger reeds aangestipt, dateren van na het vertrek van de verzoekende partijen uit Venezuela. Waar niet wordt betwist dat verzoeker nog contact heeft met actieve leden van de partij AD, kunnen hun getuigenissen niet dienen ter staving van het bestaan van een werkelijke nood aan internationale bescherming in zijn en verzoeksters hoofde.

Het geheel aan documenten, objectieve landeninformatie en de verklaringen van de verzoekende partijen in acht genomen en gezien in hun onderlinge samenhang alsook in het licht van algemene situatie in Venezuela, acht de Raad het geheel aan de voormelde bevindingen voldoende determinerend om te besluiten dat zij niet aannemelijk hebben gemaakt dat zij hun land van herkomst hebben verlaten, dan wel er niet meer naar kunnen of willen terugkeren uit een gegronde vrees voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin.

Deze vaststellingen volstaan om te besluiten dat niet kan worden aangenomen dat in dezen is voldaan aan de cumulatieve voorwaarden zoals bepaald in artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet om aan de verzoekende partijen het voordeel van de twijfel toe te staan.

De vraag of de door de verzoekende partijen aangehaalde vrees voor vervolging al dan niet verband houdt met het Verdrag van Genève op grond van het behoren tot een welbepaalde sociale groep of politieke overtuiging is in het licht van het voorgaande *in casu* niet relevant.

In acht genomen wat voorafgaat, kan in hoofde van de verzoekende partijen geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 1, A (2) van het Verdrag van Genève en artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet in aanmerking worden genomen.

### 3.3.5. Beoordeling in het licht van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet

3.3.5.1. Met betrekking tot de ernstige schade zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, a) van de Vreemdelingenwet, stelt de Raad vast dat de verzoekende partijen geen concrete elementen aanbrengen waaruit een reëel risico op de doodstraf of executie kan worden afgeleid. Ook uit de beschikbare landeninformatie blijkt niet dat zij dergelijk risico lopen in Venezuela.

3.3.5.2. In zoverre de verzoekende partijen zich met betrekking tot de ernstige schade zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet beroepen op dezelfde motieven als deze aangehaald ter staving van hun vrees voor vervolging, kan de Raad volstaan met te verwijzen naar de hoger gedane vaststellingen daarover.

In zoverre de verzoekende partijen zich baseren op de algemene socio-economische en mensenrechtensituatie in Venezuela om een reëel risico op het lijden van ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet aan te tonen, herinnert de Raad eraan dat geen abstractie kan worden gemaakt van het toepassingsgebied van de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet, zoals omschreven door de wetgever. In dezen verwijst de Raad naar artikel 48/5, § 1 van de Vreemdelingenwet, dat bepaalt dat *“vervolging in de zin van artikel 48/3 of ernstige schade in de zin van artikel 48/4 kan uitgaan van of veroorzaakt worden door:*

*a) de Staat;*

*b) partijen of organisaties die de Staat of een aanzienlijk deel van zijn grondgebied beheersen;*

*c) niet-overheidsactoren (...)*”

Het Hof van Justitie heeft in zijn rechtspraak reeds verduidelijkt dat artikel 15, b) van de richtlijn 2004/83/EG van de Raad van 29 april 2004 inzake minimumnormen voor de erkenning van onderdanen van derde landen en staatlozen als vluchteling of als persoon die anderszins internationale bescherming behoeft, en de inhoud van de verleende bescherming – waarvan artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet de omzetting vormt – niet noodzakelijkerwijs alle hypothesen dekt die onder het toepassingsgebied vallen van artikel 3 van het EVRM, zoals uitgelegd door het EHRM. Zo stelt het Hof van Justitie:

*“In artikel 6 van richtlijn 2004/83 wordt een opsomming gegeven van de actoren van ernstige schade, hetgeen de opvatting bevestigt dat dergelijke schade moet voortvloeien uit de gedragingen van derden en dat het dus niet volstaat dat die schade louter het gevolg is van de algemene tekortkomingen van het gezondheidsstelsel in het land van herkomst. Voorts preciseert punt 26 van de considerans van die richtlijn*

*dat gevaren waaraan de bevolking van een land of een deel van de bevolking in het algemeen is blootgesteld, normaliter op zich geen individuele bedreiging vormen die als ernstige schade kan worden aangemerkt. De omstandigheid dat een derdelander die aan een ernstige ziekte lijdt, risico loopt op verslechtering van zijn gezondheidstoestand omdat in zijn land van herkomst geen adequate behandeling voorhanden is, doch hem niet opzettelijk medische zorg wordt geweigerd, volstaat dan ook niet om hem subsidiaire bescherming te verlenen. (...) Dat artikel 3 EVRM, zoals uitgelegd door het Europees Hof voor de Rechten van de Mens, zich in zeer uitzonderlijke omstandigheden ertegen verzet dat een derdelander die aan een ernstige ziekte lijdt, wordt verwijderd naar een land waar geen adequate behandeling voorhanden is, betekent evenwel niet dat hij op grond van de subsidiaire bescherming krachtens richtlijn 2004/83 tot verblijf in die lidstaat moet worden gemachtigd."*

(HvJ 18 december 2014 (GK), *M'Bodj t. Belgische Staat*, C-542/13, §§ 35-36, 40).

De Raad meent naar analogie dat een algemene precaire socio-economische en humanitaire situatie niet zonder meer onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet kan vallen.

Uit de beschikbare landeninformatie, noch uit de bestreden beslissingen blijkt dat de precaire socio-economische en humanitaire situatie in Venezuela in hoofdzaak werd veroorzaakt door gedragingen van actoren zoals bedoeld artikel 48/5, § 1 van de Vreemdelingenwet, laat staan dat deze situatie louter te wijten is aan een opzettelijk handelen of nalaten van dergelijke actoren. Deze situatie blijkt veeleer het gevolg te zijn van een complexe wisselwerking tussen verschillende elementen en economische factoren, zoals economisch wanbeheer, Amerikaanse economische sancties, de dalende olieproductie en olieprijsen, hyperinflatie en een inkrimping van de economie. Het betoog van de verzoekende partijen in het verzoekschrift kan niet tot een andersluidende conclusie leiden.

Verder wijst de Raad er in dit kader op dat artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet betrekking heeft op "*situaties waarin degene die om subsidiaire bescherming verzoekt, specifiek wordt blootgesteld aan het risico op een bepaald soort schade*" (HvJ 17 februari 2009 (GK), *Elgafaji t. Staatssecretaris van Justitie*, C-465/07, pt. 32). Het risico waaraan een verzoeker om internationale bescherming in zijn land wordt blootgesteld, moet dus specifiek, dit is individueel, van aard zijn. De omstandigheid dat een verzoeker omwille van de precaire socio-economische en humanitaire situatie in Venezuela het risico loopt om niet te kunnen voorzien in zijn elementaire levensbehoeften, doch hem niet opzettelijk de beschikbare sociale voorzieningen worden geweigerd, volstaat dan ook niet om hem subsidiaire bescherming te verlenen.

*In casu* blijkt niet dat de verzoekende partijen in deze context persoonlijk worden geviséerd of dat zij behoren tot een groep van geviseerde personen. De Raad verwijst naar wat reeds werd uiteengezet in punt 3.3.4. en stelt vast dat de verzoekende partijen niet aantonen dat zij bij terugkeer naar Venezuela op intentionele en gerichte wijze zullen worden onderworpen aan een onmenselijke behandeling, met name een situatie van extreme armoede waarbij zij niet in hun elementaire levensbehoeften zouden kunnen voorzien.

Bijgevolg kan niet zonder meer worden aangenomen dat de verzoekende partijen bij terugkeer naar Venezuela in een mensonwaardige situatie zouden terechtkomen als gevolg van een intentioneel menselijk handelen in de zin van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet, zoals geïnterpreteerd door het Hof van Justitie.

Voorts dient te worden vastgesteld dat de verzoekende partijen geen andere concrete persoonlijke kenmerken en omstandigheden aantonen waaruit blijkt dat zij een reëel risico lopen op foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing omdat zij specifiek worden geviséerd.

De Raad wijst er ten slotte nog op dat nergens in de informatie aanwezig in het rechtsplegingsdossier wordt geadviseerd om aan elke Venezolaan een vorm van internationale bescherming te bieden en benadrukt dat de verzoekende partijen *in concreto* dienen aan te tonen dat er wat hen betreft in hun land van herkomst een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet bestaat, alwaar zij in gebreke blijven.

3.3.5.3. Overeenkomstig artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet wordt de status van subsidiaire bescherming toegekend aan een vreemdeling die niet voor de vluchtelingenstatus in aanmerking komt en ten aanzien van wie er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat, wanneer hij naar zijn land van herkomst terugkeert, hij een reëel risico zou lopen op ernstige schade omwille van een "*ernstige bedreiging van het leven of de persoon van een burger als gevolg van willekeurig geweld in het geval van een internationaal of binnenlands gewapend conflict*". Hieruit volgt dat enkel wanneer een situatie wordt gekenmerkt door het bestaan van een gewapend conflict én de aanwezigheid van willekeurig geweld, er toepassing kan worden gemaakt van artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet (zie HvJ 30 januari 2014, C-285/12, *Diakité*, pt. 30; HvJ 17 februari 2009 (GK), *Elgafaji*, pt. 43).

Uit het geheel van de objectieve landeninformatie die door de partijen wordt voorgelegd, besluit de Raad dat het geweld, dat in Venezuela wijdverspreid aanwezig is, voornamelijk politieel en crimineel geweld betreft dat niet kadert binnen een gewapend conflict in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet, met name een situatie waarin de reguliere strijdkrachten van een staat confrontaties aangaan met een of meer gewapende groeperingen of wanneer twee of meer gewapende groeperingen onderling strijden (HvJ 30 januari 2014, C-285/12, *Diakité* (GK)).

Verder blijkt dat dit politieel en crimineel geweld naar zijn aard en/of vorm doelgericht is. Slachtoffers van politieel of crimineel geweld worden geviséerd om een welbepaalde reden of doel. Het merendeel van dit gemeenrechtelijk crimineel of politieel geweld is geïndividualiseerd en niet willekeurig van aard. Dit politieel en crimineel geweld moet dan ook veeleer in overweging worden genomen bij een beoordeling in het licht van de artikelen 48/3 en 48/4, a) en b) van de Vreemdelingenwet. Een enkele verwijzing naar de veiligheidssituatie *an sich* is evenwel louter algemeen van aard en het is nog steeds aan de verzoekende partijen om een gegronde vrees voor vervolging dan wel een reëel risico op ernstige schade te concretiseren. Uit wat hierboven werd besproken, blijkt dat *in casu* geen gegronde vrees voor vervolging noch een reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet wordt aannemelijk gemaakt.

Verder blijkt uit de beschikbare landeninformatie dat de deelstaten Zulia, Táchira, Apure, Aragua, Guárico, Amazonas en Bolívar een grotere aanwezigheid kennen van irreguliere gewapende groeperingen, zoals guerrilla's en paramilitaire bewegingen. Uit de landeninformatie blijkt dat deze deelstaten ook regelmatig te maken hebben met gewapende confrontaties, in de zin van strijd en gevechten, tussen de rivaliserende irreguliere gewapende groeperingen onderling. In deze deelstaten is tevens sprake van regelmatige confrontaties tussen irreguliere gewapende groeperingen en de Venezolaanse autoriteiten. De Raad stelt samen met de verwerende partij vast dat deze gewapende confrontaties kunnen worden aangemerkt als een gewapend conflict in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet, doch dit niet automatisch een reëel risico op het lijden van ernstige schade ten gevolge van willekeurig geweld in hoofde van de burgerbevolking met zich meebrengt.

*In casu* blijkt dat de verzoekende partijen in de deelstaat Delta Amacuro woonden tot hun vertrek uit Venezuela (AD, stuk 7 + B, verklaring DVZ verzoeker, vraag 10; AD, stuk 7 + B, verklaring DVZ verzoekster, vraag 10).

Uit de informatie in het rechtsplegingsdossier kan niet worden afgeleid dat thans in de deelstaat Delta Amacuro een gewapend conflict heerst in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet. De verzoekende partijen brengen geen informatie bij die tot een andersluidende conclusie kan leiden. Bij gebrek aan een gewapend conflict in de deelstaat Delta Amacuro is artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet niet van toepassing.

3.3.5.4. De verzoekende partijen tonen gelet op het voormelde niet aan dat in hun hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat zij bij een terugkeer naar hun land van herkomst een reëel risico zouden lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2 van de Vreemdelingenwet.

3.3.6. Ingevolge bovenstaande vaststellingen kunnen de verzoekende partijen niet als vluchteling worden erkend in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet. Zij tonen evenmin aan dat zij in aanmerking komen voor de toepassing van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet met betrekking tot de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus.

3.3.7. Waar de verzoekende partijen in hun verzoekschrift verwijzen naar artikel 48/7 van de Vreemdelingenwet, wijst de Raad erop dat hierin wordt gesteld dat er een duidelijke aanwijzing is dat de vrees voor vervolging gegrond is en het risico op ernstige schade reëel is indien de asielzoeker in het verleden reeds werd vervolgd, of reeds ernstige schade heeft ondergaan, of reeds rechtstreeks is bedreigd met dergelijke vervolging of met dergelijke schade. Gelet op bovenstaande vaststellingen is er *in casu* echter geen sprake van een eerdere vervolging of ernstige schade in de zin van artikel 48/7 van de Vreemdelingenwet. De verzoekende partijen hun verwijzing ter zake is dan ook niet dienstig.

3.3.8. In zoverre de verzoekende partijen de schending van het zorgvuldigheidsbeginsel aanvoeren, moet worden vastgesteld dat dit beginsel de adjunct-commissaris oplegt haar beslissingen zorgvuldig voor te bereiden en deze te steunen op een correcte feitenvinding. Uit het administratief dossier blijkt dat de verzoekende partijen op het CGVS uitvoerig werden gehoord. Tijdens een persoonlijk onderhoud kregen zij elk de mogelijkheid hun vluchtmotieven uiteen te zetten en hun argumenten kracht bij te zetten, konden zij nieuwe en/of aanvullende stukken neerleggen en hebben zij zich laten bijstaan door hun advocaat, dit alles in aanwezigheid van een tolk die het Spaans machtig is. De Raad stelt verder vast dat de adjunct-commissaris zich voor het nemen van de bestreden beslissingen heeft gesteund op alle gegevens van het administratief dossier, op algemeen bekende gegevens over het land van herkomst van de verzoekende partijen en op alle

dienstige stukken. Het betoog dat de adjunct-commissaris niet zorgvuldig tewerk is gegaan kan bijgevolg niet worden bijgetreden.

3.3.9. In zoverre de verzoekende partijen in uiterst ondergeschikte orde vragen de bestreden beslissingen te vernietigen, wijst de Raad erop dat hij slechts de bevoegdheid heeft om de beslissingen van de adjunct-commissaris tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus te vernietigen om redenen vermeld in artikel 39/2, § 1, tweede lid, 2° van de Vreemdelingenwet. Zoals blijkt uit wat voorafgaat, tonen de verzoekende partijen echter niet aan dat er een substantiële onregelmatigheid kleeft aan de bestreden beslissingen die door de Raad niet kan worden hersteld, noch tonen zij aan dat er essentiële elementen ontbreken die inhouden dat de Raad niet kan komen tot een bevestiging of een hervorming zonder aanvullende onderzoeksmaatregelen hiertoe te moeten bevelen. Het verzoek tot vernietiging kan bijgevolg niet worden ingewilligd.

## **OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:**

### **Artikel 1**

De verzoekende partijen worden niet erkend als vluchteling.

### **Artikel 2**

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partijen geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zevenentwintig januari tweeduizend vijftientig door:

S. WILLAERT,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

K. VERHEYDEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERHEYDEN

S. WILLAERT